

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., ve věci

navrhovatele: **Obec Petřvald**

sídlem Petřvald 1 – Petřvald č. p. 175, 742 60 Petřvald

zastoupený advokátem Mgr. Janem Staňou

sídlem 28. října 2663/150, 702 00 Ostrava

proti

odpůrci:

Moravskoslezský kraj

sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti:

1) Obec Mošnov

sídlem Mošnov č. p. 96, 742 51 Mošnov

2) Ministerstvo obrany ČR

sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6

ve věci návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Aktualizace č. 2b Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje, schváleného usnesením Zastupitelstva Moravskoslezského kraje ze dne 15. 9. 2022 č. 9/9420, v části textového a grafického vymezení plochy OBS1

takto:

- I. Návrh se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podaným návrhem se navrhovatel domáhal zrušení části opatření obecné povahy Aktualizace č. 2b Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje (dále jen „A2b ZÚR“ nebo také „OOP“) schváleného usnesením Zastupitelstva Moravskoslezského kraje ze dne 15. 9. 2022 č. 9/942, a to v části textového i grafického vymezení plochy OBS1 (dále také „předmětná plocha“).
2. Navrhovatel v podaném návrhu vymezil tato návrhová tvrzení:

A) Vymezení plochy OBS1

A1) Nedostatečné odůvodnění umístění plochy

Plocha OBS1 je v odůvodnění A2b ZÚR vymezena tak, že zasahuje do průmyslové oblasti RP301, která byla již v minulosti určena k provozování lehkého průmyslu (dále jen „plocha RP301“) a dále zasahuje do zemědělské půdy, která je součástí zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“), a to II. a I. třídy ochrany, do záplavového území a jeho aktivní zóny a do regionálního biocentra 196 Petřvaldská Lubina (dále jen „RBC 196“). Navrhovatel namítl, že umístění plochy OBS1 na vymezeném území není nijak odůvodněno. Pořizovatel se omezil pouze na tvrzení, že vymezená plocha splňuje požadavky na multimodální dopravní dostupnost, již ale neodůvodnil, na základě jakých úvah je možné tento záměr v měřítku České republiky (dále jen „ČR“) označit za invariantní.

A2) Absence variantního řešení

Pořizovatel nezohlednil jiné možné varianty řešení, ač je to jeho povinností. Navrhovatel poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), z níž tuto povinnost dovozuje (rozsudky NSS sp. zn. 4 AOs 1/2012, sp. zn. 8 AOs 2/2010). Z odůvodnění A2b ZÚR, jakož i z podkladových dokumentů je patrné, že pořizovatel věděl, že záměr může mít negativní vliv na ptačí oblast, dokonce mírný negativní vliv připustil. Povinnost vyhotovit záměr

ve variantách vyplývá již z možného vlivu na ptačí oblast. Pokud pořizovatel dospěl ke srovnatelnosti ploch OBS1 a RP301, mohl navrhnout umístění plochy OBS1 přímo do stávající plochy RP301, čímž by zůstala zachována zemědělská půda. Plocha OBS1 se s průmyslovou plochou RP301 překrývá v rozsahu 25,95 ha, takže z pohledu pořizovatele plocha RP301 minimálně v této části splňuje veškeré požadavky, které jsou kladeny na umístění plochy OBS1. Umístění plochy OBS1 na již vymezenou plochu RP301 se jeví jako vhodnější také z důvodu lepší dostupnosti železniční tratě, což pořizovatel označuje za jednu z výhod zvoleného řešení. Železniční trať však končí v Mošnově. Pokud by logistický uzel Armády ČR stál na ploše OBS1, tak jak je vymezena, bylo by zapotřebí protáhnout

železniční trať dále a v areálu postavit vlečku. Umístěním plochy OBS1 do plochy RP301 by bylo možné využít železnici v její stávající podobě, včetně již existující vlečky. Také z pohledu provozu transportních a přepravních letadel lze tvrdit, že plocha RP301 a její geografická poloha je stejně výhodná, ne-li výhodnější.

A3) Odlišné umístění plochy OBS1

Pořizovatel nevysvětlil, z jakého důvodu je rozsah plochy RP301 pro vymezení plochy OBS1 nedostatečný, neodůvodnil ani, proč je k vymezení plochy OBS1 potřeba právě 57,15 ha. O vymezení plochy tak nelze věcně polemizovat a odůvodnění A2b ZÚR je z tohoto důvodu nepřezkoumatelné. Podle navrhovatele je zjevnou alternativou také přesunutí plochy

OBS1 do jihozápadní části plochy RP301. Navrhovatel odkázal na Územní plán Mošnov a Územní plán Sedlnice, kdy v obou jsou vymezeny plochy hraničící s Letištěm Leoše Janáčka Ostrava jako plochy pro výrobu a skladování pro lehký průmysl a některé části těchto území jsou přímo součástí plochy RP301. Pokud je nutné plochu OBS1 vymezit nad míru plochy RP301, je možné ji vymezit právě na tomto území. Vliv na krajinu a obecně na životní prostředí

bude na tomto území podstatně menší než na území navrhovatele, kde se nachází zemědělská půda nebo lesy s rozmanitou biodiverzitou, vodní pramen, v jehož okolí je mokřad, a také vodní vrty, které byly provedeny za účelem zajištění pitné vody pro případ nouze. Ohrožení budou také živočichové žijící v bezprostředním okolí. Žádnou z těchto variant, ani žádnou jinou variantou se pořizovatel nezabýval, což je v rozporu s judikaturou NSS.

B) Nesprávné vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území

B1) Ptačí lokalita

Plocha OBS1 je vymezena v těsné blízkosti CHKO Poodří a zasahuje do RBC 196 a do lokality soustavy Natura 2000, která byla v oblasti stanovena na základě výskytu chráněného druhu ptáka motáka pochopa. Moták pochop, stejně jako ledňáček říční, byli v rámci posouzení vlivu koncepce A2b ZÚR na evropsky významné lokality a ptačí lokality podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „zákon č. 114/1992 Sb.“) zohledněni jako potenciálně dotčení plochou OBS1. Navrhovatel nesouhlasí, že tento negativní vliv bude pouze mírný, jak vyhodnocují stanoviska Agentury ochrany přírody a krajiny ČR (dále jen „AOPK“) ze dne 13. 10. 2021 a ze dne 9. 8. 2022. Odkázal při tom na ustanovení § 1 odst. 3 nařízení vlády č. 25/2005 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Poodří, v platném znění (dále jen „nařízení vlády č. 25/2005 Sb.“) a dále na studii Slezské ornitologické společnosti (2013): Studie vlivů lidských aktivit v potravní zóně pochopa na populaci hnízdící v Ptačí oblasti Poodří a na naturové posouzení dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb. a jeho doplněk, zpracované pro účely změny Územního plánu Petřvaldu (dále jen ÚP Petřvald) v období let 2011 až 2013. Odkazovaná studie přijala závěr, že

navrhovaný záměr, jímž bylo rozšíření letiště Mošnov severním směrem, je naprosto nepřijatelný právě s ohledem na nutnou ochranu chráněného ptačího druhu motáka pochopa, jenž má v oblasti svá hnízdiště a potravinovou základnu. Naturové posouzení a jeho doplněk posuzují vliv na Ptačí oblast Poodří, zejména na druh ptáka motáka pochopa, přičemž vychází z odkazované studie. Tyto známé skutečnosti nebyly v rámci posouzení vlivu koncepce A2b ZÚR vůbec zohledněny. Podle navrhovatele je možné, že v důsledku realizace záměru a zvýšení intenzity letecké dopravy se zvýší úmrtnost motáka pochopa v rámci biologické ochrany letiště. Pořizovatel se rovněž nezabýval skutečností, že v rámci záboru zemědělské půdy dojde k omezení potravních ploch, přičemž ztrátu potravního biotopu nelze ničím kompenzovat. Na základě uvedeného má navrhovatel za to, že došlo k mylné identifikaci negativního vlivu na Ptačí oblast Poodří jako pouze mírného. Navrhovatel dále citoval závěry studie, doplněk naturového posouzení a stanoviska AOPK vypracovaných pro účely zpracování ÚP Petřvaldu. Závěrem zdůraznil, že veřejný zájem na zachování chráněných druhů živočichů je stejně tak důležitý jako veřejný zájem na zajištění obrany a bezpečnosti státu. Tyto vedle sebe stojící veřejné zájmy by měly být v rámci řádného posouzení vlivu poměřeny v případě jejich vzájemného střetu. Tím se pořizovatel nijak nezabýval.

B2) Zemědělský půdní fond

Plocha OBS1 zasahuje do zemědělsky významných pozemků zařazených do I. a II. třídy ochrany. Navrhovatel má obavy z jejího následného rozšiřování do dalších zemědělsky významných pozemků. Skutečný zábor v nově vymezené části plochy je odhadnut na 4,88 ha. Většina informací ohledně výstavby logistického centra Armády ČR (dále jen „LCA“) je utajovaná, takže není jasné, zda je tento odhad kvalifikovaný, neexistuje žádná jistota, že zábor nebude rozsáhlejší a pořizovatel se touto otázkou blíže nezabýval. Podle navrhovatele se má v rámci posouzení vlivu zohlednit varianta, která by mohla mít na chráněné zájmy největší vliv. Posouzení tedy mělo kalkulovat s variantou, že bude zabrána půda ZPF v rozsahu 31,2 ha. Odůvodnění A2b ZÚR žádným způsobem nespecifikuje, jaká výstavba je na ploše OBS1 zamýšlena, neboť se jedná o utajované informace. Pak ale nelze tvrdit, že vyhodnocení vlivů bylo provedeno dostatečně, když zpracovatel neměl k dispozici veškeré zamýšlené aktivity. Lze se domnívat, že na ploše budou uskladněny také nebezpečné vojenské materiály, např. výbušniny, toxické látky, biologicky nebezpečné materiály. Je proto otázkou, zda mají být umístěny v blízkosti zemědělské půdy nebo dokonce na ní, v záplavovém území, v regionálním biocentru a v blízkosti zastavěného území obce. Navrhovatel poukázal na rozsudek NSS 1 AOs 1/2013, v němž se NSS vyjádřil k nutnosti řádného odůvodnění záboru vysoce chráněné zemědělské půdy v návrhu územního plánu.

B3) Záplavová oblast

Plocha OBS1 zasahuje do záplavového území Q100 a do jeho aktivní zóny. Podle navrhovatele nelze zaručit, že armádní činností (výstavba pevného oplocení, umístění skladovacích prostor nebo vojenských stanů) nebudou provedeny terénní úpravy, změněny odtokové poměry a obec Petřvald nebude ohrožena povodňovou vlnou. Jakoukoliv výstavbou spojenou s betonovými základy bude ovlivněn vodní režim, resp. změny se odtokové poměry. S ohledem na utajované informace nemohlo dojít k zodpovědnému a

řádnému posouzení vlivů. ZÚR musí stanovit naplnitelné podmínky. Není myslitelné, že jakákoliv část zařízení sloužícího armádě bude neoplocená, když se na území bude skladovat vojenský materiál. Využití záplavové oblasti pro předmětnou plochu je proto nelogické.

B4) Ovzduší

V případě, že železnice nebude využívána v takové intenzitě, jak ZÚR předpokládá, bude podstatně více užívána silniční doprava a kvalita ovzduší se bude snižovat. Dojde ke zvýšení objemu přepravovaného materiálu o veškerý vojenský materiál, což bude mít za následek zvýšení znečištění ovzduší a klimatu. Pořizovatel tvrdí, že zvýšený objem dováženého materiálu bude prováděn ekologickým způsobem a záměr bude mít pozitivní vliv na klimatickou situaci v oblasti, neboť dojde k většímu využití železniční tratě. Podle navrhovatele v případě, kdy železniční trať není uzpůsobena pro mnohonásobně větší převážení těžké techniky, je pravděpodobné, že bude užívána pouze doplňkově a veškeré armádní transporty budou prováděny pomocí silniční dopravy. Pak by naopak došlo k dramatickému zhoršení kvality ovzduší v oblasti. Tím se pořizovatel vůbec nezabýval.

B5) Hluk

Pořizovatel zdůraznil, že zvolené místo splňuje náročné požadavky na multimodální dopravní dostupnost spočívající ve vazbě na letiště, kapacitní silniční komunikaci, dostupnost železniční trati a možnost realizace vlečky, včetně čelní a boční nakládací rampy za účelem ekologické dopravy vojenské techniky. To vše bude mít za následek zvýšení hlukové zátěže v oblasti, zvýšení prachového znečištění ovzduší a celkové zhoršení klimatu, stejně jako nadměrné zatížení silniční dopravy. Je nepochybné, že již samotné zvýšení intenzity letecké dopravy bude mít za následek zvýšení hluku v okolí. S tím souvisí také zvýšení intenzity silniční a železniční dopravy. Zdrojem zvýšeného hluku bude také veškerá armádní činnost, a to manipulace s těžkou technikou, zkouška zbraní, výcvik vojsk a všeobecné zajišťování chodu LCA. Navrhovatel proto nesouhlasí s tvrzením, že půjde o mírné zvýšení hlukové zátěže, ani s tvrzením, že bude pouze periodické.

B6) Kumulativní a synergické posouzení vlivů

Pořizovatel neposoudil celkový vliv všech záměrů na životní prostředí a opatření tak nemůže obstát jako celek. Pořizovatel posoudil vliv jednotlivých aspektů záměru A2b ZÚR na jednotlivé složky životního prostředí, ale pouze nedostatečně a v obecné rovině. Především tak neučinil z hlediska kumulativního vlivu všech záměrů uvedených v celkovém platném znění ZÚR, a proto je vyhodnocení neúplné. Záměr pak nebyl vyhodnocen ani z hlediska synergických vlivů. Takové vyhodnocení mělo být učiněno s ohledem na veškeré projekty, stavební činnosti, rozšiřování infrastruktury a další antropogenní činnosti, které by mohly mít negativní důsledky. Kolem obce Mošnov je v současnosti budován silniční obchvat, v důsledku čehož dochází k záboru další zemědělské půdy. Pořizovatel se synergií veškerých vlivů nezabýval dostatečně a nemohl tak správně vyhodnotit vliv koncepce na životní prostředí.

B7) Vzletová dráha Letiště Leoše Janáčka Ostrava

Plocha OBS1 svou severní částí zasahuje do ochranného pásma provozních ploch Letiště Leoše Janáčka Ostrava. V ochranném pásmu je dle opatření obecné povahy Úřadu pro civilní letectví ze dne 30. 1. 2012 č. j. 0586-12-701, kterým se zřizují ochranná pásma letiště Ostrava Mošnov, mimo jiné zakázáno trvale nebo dočasně zřizovat jakékoliv pozemní stavby, komunikace apod., hloubit, zvyšovat nebo snižovat území tak, aby tím byla narušena plynulost povrchu, trvale nebo dočasně umisťovat vozidla, hospodářské nebo stavební stroje nebo jiné předměty, konat jakoukoliv činnost, která byla mohla ohrozit letecký provoz nebo funkci leteckých zařízení. Pokud by budoucí LCA měl dodržet veškeré tyto zákazy, nebylo by možné v této části plochy činit téměř nic. Není tedy jasné, z jakého důvodu je plocha vymezena právě tak. Pořizovatel má v rámci ZÚR povinnost vymezit realizovatelné využití území.

C) Nesoulad s PÚR

Navrhovatel má za to, že A2b ZÚR je v rozporu s PÚR ve znění Aktualizace č. 4, závazné ode dne 1. 9. 2021, a to zejména, nikoliv však výlučně, v bodech 14a, 19, 20, 20a, 24a, 25 a 26. K bodu 14a PÚR navrhovatel namítl, že záměr nejenže dostatečně nezohledňuje ochranu zemědělské půdy, ale jeho realizace má za následek její zničení. K bodu 26 PÚR navrhovatel uvedl, že plocha OBS1 je z nezanedbatelné části vymezena v záplavovém území a aktivní zóně bez řádného odůvodnění. Skutečnost, že ochrana a bezpečnost státu je veřejným zájmem, nelze považovat za dostatečné odůvodnění vymezení plochy v záplavovém území. Tento veřejný zájem sám o sobě nestojí nad ostatními veřejnými zájmy ochrany práv jednotlivců, krajiny, biologické rozmanitosti a ekologie v jejím širokém pojetí. Záměr nepředstavuje ani výjimečný případ, který by mohl být ospravedlnitelný např. nutnou a jednorázovou obranou státu před bezprostřední hrozbou. Pořizovatel žádným způsobem nezdůvodnil, proč se v uvedených bodech od PÚR odchyluje.

D) Procesní aspekty schválení ZÚR

D1) Nedostatečné vypořádání s námitkami

Navrhovatel zrekapituloval obsah námitek, které v zákonné lhůtě podal k návrhu A2b ZÚR. Odpůrce v rozhodnutí o těchto námitkách vysvětlil význam plochy OBS1 pro kraj i ČR, ale konkrétními námitkami se zabýval pouze v kontextu významu LCA a nezohlednil vliv v kontextu zásahu do práv jednotlivců. S námitkami se pak v důsledku nevypořádal vůbec. Na námitku navrhovatele, že všechny komerční aktivity jsou soustředěny v k. ú. Mošnov a obec Mošnov z nich profituje, přičemž obec Petřvald bude zatížena pouze využitím pozemků pro armádu a nadto přijde o výnosy z daně z nemovitostí, pořizovatel uvedl, že záměr „*současně přispívá k posílení hospodářského pilíře, neboť dojde k posílení využití potenciálu letiště Ostrava-Mošnov.*“ Pořizovatel tedy v tomto bodě námitek dal navrhovateli za pravdu. Na námitku navrhovatele, že plocha OBS1 bude mít za následek zábor zemědělské půdy, pořizovatel pouze odpověděl, že k novému zásahu do území, resp. ke změně funkčního využití, dojde pouze v rozsahu části plochy OBS1 o výměře 31,20 ha.

Z jakého důvodu musí dojít k jakémukoliv záboru zemědělské půdy a proč zrovna té konkrétní, dále proč je zapotřebí 57 ha plochy a zda nelze zábor omezit nalezením jiné varianty řešení, pořizovatel ani nenaznačil. Námitku týkající se umístění plochy v záplavovém území a jeho aktivní zóně, stejně jako vyloučení přístupu do průmyslové zóny Mošnov po levém břehu řeky Lubiny po stávajících stezkách, odpůrce pouze přeformuloval a posunul její význam. Věcně se jimi však nezabýval. Podle navrhovatele odpověď ani na jednu z námitek nelze považovat za dostatečné vypořádání se s námitkami. Rozhodnutí o nevyhovění námitek je tudíž nepřezkoumatelné.

D2) Nesprávný postup při schvalování

Podle navrhovatele nebyly splněny podmínky pro přijetí A2b ZÚR zkráceným postupem. Zastupitelstvo kraje rozhodlo o pořízení Aktualizace č. 2 ZÚR zkráceným postupem podle § 42a stavebního zákona z vlastního podnětu, a proto mělo být o pořízení Aktualizace č. 2a a Aktualizace 2b zkráceným postupem rovněž výslovně rozhodnuto, a to s ohledem na skutečnost, že obsah A2b je jiný, než obsah Aktualizace č. 2 ZÚR. Dle § 42a stavebního zákona se zkrácený postup použije v případě, že takto výslovně uvede zastupitelstvo kraje při rozhodnutí o pořízení aktualizace a jejího obsahu. Dále navrhovatel uvedl, že v zákonné lhůtě uplatnil námitky proti návrhu A2b ZÚR. Pořizovatel však nařídil veřejné projednání návrhu na úterý 12. 4. 2022, tj. na úterý bezprostředně předcházející velikonočním svátkům. Konec zákonné lhůty tak připadal na úterý 19. 4. 2022, tj. den následující po Velikonočním pondělí. Obce tak fakticky měly pouhé tři pracovní dny na zpracování námitek a jejich schválení radou obce. Dále navrhovatel namítl, že koncepce A2b ZÚR byla zpracována, resp. vydána v únoru 2022, takže ke zpracování posouzení vlivů na životní prostředí došlo především v zimním období roku. Byť by závěry mohly být stejné i v případě zpracování posouzení v jarních měsících, nelze to tvrdit s jistotou. Naopak by zřejmě byly jiné již s ohledem na skutečnost, že moták pochop je tažný druh ptáka, který se ve zdejších oblastech v zimě nevyskytuje. Navrhovatel má za to, že kvalifikovaný biologický průzkum území nemůže být proveden v zimních měsících. Také z tohoto důvodu odůvodnění A2b ZÚR nemůže obstát.

D3) Zásada proporcionality

Pořizovatel se nezabýval záměrem z hlediska jeho proporcionality. Navrhovatel s odkazem na rozsudek NSS sp. zn. 1 Ao 1/2009 k testu proporcionality namítl, že zásah není činěn v nezbytně nutné míře, jak je rozvedeno v části III. návrhu (obsah části III. návrhu je vymezen pod písmenem A), str 2-3 tohoto rozsudku – *pozn. soudu*). Dále má navrhovatel za to, že zásah není činěn nejšetrnějším způsobem, neboť by jím bylo zasaženo do biologické diverzity, ekologické stability, krajinného rázu, vodních poměrů a také negativně na chráněné živočichy. Zásah je tak neúměrný ve vztahu k veřejnému zájmu, který záměr sleduje. Dále navrhovatel poukázal na dopad záměru na obyvatele a krajinu. Zdůraznil, že obec Petřvald je typickou zemědělskou obcí, která prošla kolektivizací a poté, co řada rodin získala v restituci svou půdu zpět, nyní o ni znovu nevratně přijde. Veřejný zájem musí být vážen oproti individuální ochraně vlastnického práva. Dále navrhovatel poukázal na zaniklou část obce

Petrvald – Harty, kde byly v 50. letech zbourány obytné domy, aby poskytly prostor nově vznikajícímu mošnovskému letišti a nyní zabráním a zastavěním zemědělské půdy, jež má sloužit záměru, bude výmaz pozůstatků po této obci v krajině dokonán. Dalším zásahem do života občanů je skutečnost, že oblast, na které je vymezena plocha OBS1, je jedno z posledních mála míst klidové zóny, které mohou občané obce využívat. Obec Petrvald je z jedné strany lemována silnicí I/58 a z druhé strany bude dostupnost přírody omezena umístěním LCA. Podstatně pak budou ohroženy mnohé chráněné i nechráněné druhy živočichů. Tímto se pořizovatel nezabýval.

3. Odpůrce ve vyjádření shrnul skutkový stav a právní rámec věci. Uvedl, že napadené OOP je aktualizací ZÚR, tedy krajské územně plánovací dokumentace (dále jen „ÚPD“), o jejímž pořízení rozhodlo Zastupitelstvo Moravskoslezského kraje usnesením ze dne 17. 3. 2021. Tímto usnesením došlo k rozdělení již pořizované Aktualizace č. 2 ZÚR na dvě samostatné aktualizace – Aktualizaci č. 2a ZÚR a Aktualizaci č. 2b ZÚR. Důvodem rozdělení bylo, že na základě obdržených námitek a připomínek mělo dojít k takovým úpravám, u nichž bylo možné předpokládat rozdílný průběh pořizování předmětné aktualizace. Jednou z otázek řešených v A2b ZÚR mělo být také rozšíření plochy RP301 a změna jejího budoucího využití na plochu pro ekonomické aktivity nadmístního významu. V návaznosti na poskytnutí nových údajů o území Ministerstvem obrany do Územně analytických podkladů Moravskoslezského kraje (§ 27 a § 28 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „stavební zákon“) došlo k přehodnocení požadavku na rozšíření plochy pro ekonomické aktivity RP301. Dle § 25 stavebního zákona slouží územně analytické podklady (dále jen „ÚAP“) jako podklad k pořizování ZÚR a jejich aktualizací. Podle ustanovení § 27 odst. 2 stavebního zákona jsou údaje o území také data o záměrech na provedení změn v území. S ohledem na poskytnuté ÚAP bylo namísto rozšíření sousední plochy RP301 požadováno vymezení plochy OBS1 pro zajištění obrany a bezpečnosti státu (LCA). V podrobnostech odpůrce odkázal na textovou část odůvodnění A2b ZÚR, str. 29 až 30 a rozhodnutí o námitkách navrhovatele. Odpůrce zdůraznil, že požadavek Ministerstva obrany lze považovat za změnu podmínek v území ve smyslu ustanovení § 5 odst. 6 stavebního zákona, která vyvolává povinnost pořizovatele pořídit aktualizaci ZÚR, příp. reagovat v aktualizaci pořizované z jiného důvodu. Při pořízení ÚPD musí být tyto územně plánovací podklady zohledněny, byť to nemusí v konkrétním případě odrážet přímo politickou vůli příslušné samosprávy. Záměr jiného orgánu veřejné správy, v tomto případě Ministerstva obrany, je záměrem republikového významu, uplatněným na úseku obrany státu. Pokud by se zastupitelstvo z titulu své samosprávné působnosti rozhodlo návrhu nevyhovět, odrazilo by se to v pravděpodobně negativním stanovisku dotčeného orgánu, hájícího z titulu své působnosti předmětný záměr. V krajním případě by po neúspěšném dohadovacím řízení o takto vzniklém rozporu mohla rozhodnout pouze Vláda ČR (§ 4 odst. 8 stavebního zákona). Záměr LCA v předmětné lokalitě se odráží i v poslední Zprávě o uplatňování Politiky územního rozvoje ČR po Aktualizaci č. 4, která vytvoření podmínek pro vybudování LCA v předmětné lokalitě požaduje v rámci navrhovaného obsahu aktualizace č. 5. Odpůrce uvedl, že v jeho postupech se vedle zákonné povinnosti soustavně sledovat a vyhodnocovat uplatňování ZÚR odráží také hierarchie a vzájemná provázanost jednotlivých nástrojů územního plánování, do níž veřejné orgány na

jednotlivých úsecích státní správy vstupují také poskytnutím záměrů na změny v území do ÚAP.

4. Dále se odpůrce vyjádřil k jednotlivým návrhovým tvrzením:

K bodu A1) – Odpůrce zdůraznil, že na základě oprávněného požadavku ústředního správního orgánu z titulu svého ústavního práva na samosprávu vydal dokumentaci v podobě, u které bylo prověřeno, že odpovídá zákonným požadavkům. Na str. 8 až 27 textové části odůvodnění je provedeno řádné prověření v souladu s ustanovením § 41 odst. 2 stavebního zákona. Konkrétní důvody pro vymezení předmětné plochy, a tedy i legitimacy požadavku Ministerstva obrany ohledně potřebnosti, způsobu vymezení a budoucího funkčního využití plochy jsou zejména na str. 99 až 105 textové části odůvodnění. Zcela jasně je zde vyjádřeno, co bylo důvodem vymezení plochy OBS1a proč je vymezována v konkrétní části území Moravskoslezského kraje. V této souvislosti je možno odkázat také na článek 1 ústavního zákona č. 110/1998 Sb.,

o bezpečnosti České republiky, v platném znění (dále jen „ústavní zákon č. 110/1998 Sb.“) a na Bezpečnostní strategii České republiky 2023, bod 85. I když tento posledně uvedený dokument byl schválen až po vydání napadeného OOP, jde o doklad, že vymezení sporné plochy nelze považovat za výraz libovůle. Odpůrce rovněž poukázal na nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 178/15, podle kterého odůvodnění ZÚR odráží nejen odborné požadavky, ale také požadavky politické povahy. Odpůrce má za to, že odůvodnění vymezení plochy OBS1 na základě požadavku ústředního orgánu veřejné správy je dostatečné, logické a konzistentní. Jeho detailnost je zcela adekvátní obsahu a rozsahu uplatněných námitek a požadavků vzešlých z projednání předmětné dokumentace. Odpůrce dále zdůraznil, že navrhovatel v procesu pořízení předmětného OOP nenamítal rozpor s PÚR. Odůvodnění vyhodnocení souladu záměru s politikou PÚR však je součástí textové části odůvodnění A2b ZÚR (str. 8 až 18).

K bodu A2) – Z požadavku uplatněného do ÚAP nevyplývalo, že by nositelem záměru bylo sledováno nebo zvažováno více územních variant záměru. Variantní požadavek nevyplýval ani

ze stanovisek dotčených orgánů státní správy. Zastupitelstvo nemá povinnost samo iniciovat hledání další varianty záměru. Skutečnost, že plocha pro obranu státu není v kontextu ZÚR zcela běžnou záležitostí, vyvolává zdánlivou představu, že se jedná o exces vyžadující zcela mimořádný přístup. Tomu však neodpovídá právní úprava. Ust. § 36 odst. 1 stavebního zákona zde platí bez výjimek. Pokud jde o judikaturu týkající se povinnosti posouzení variantních řešení, na niž poukazuje navrhovatel, byla již překonána např. rozsudky NSS sp. zn. sp. zn. 2 As 81/2016 nebo sp. zn. 6 As 174/2015. K navrhovatelem tvrzené nutnosti variantního zpracování návrhu ZÚR v případě, nelze-li vyloučit negativní vliv koncepce na evropsky významnou lokalitu, odpůrce uvedl, že také tento dřívější názor NSS byl pozdější judikaturou překonán (např. rozsudek NSS sp. zn. 5 As 49/2016). Odpůrce dále zdůraznil, že již z požadavku Ministerstva obrany a z odůvodnění napadeného OOP vyplývá, že daný záměr je jedinečný svým pojetím, plošným rozsahem, geografickou polohou a zejména svými specifickými požadavky na multimodální dopravní dostupnost, a také proto jej lze z hlediska možnosti realizace označit v měřítku ČR

za invariantní. K otázce navrhovatele, proč pořizovatel nenavrhl umístění plochy přímo do stávající plochy RP301, odpůrce zdůraznil, že při zpracování návrhu vycházel zpracovatel z ÚAP, konkrétně ze záměru poskytnutého textově i graficky Ministerstvem obrany. Plocha pro ekonomické aktivity RP301 byla v době pořizování předmětného OOP již platně vymezena. Požadavek na vypuštění plochy RP301 z procesu přípravy OOP nevzešel. Projednání záměru pouze v jedné variantě pak nemůže představovat porušení zákona. Zpětně nelze zohlednit ani další případné varianty uváděné navrhovatelem až nyní v návrhu na zrušení části OOP soudem.

K bodu B1) – Tvrzení navrhovatele, že plocha OBS1 se nachází na území lokalit soustavy Natura 2000, je nepravdivé, stejně jako tvrzení, že u plochy OBS1 v rámci posouzení vlivu koncepce

na evropsky významné lokality a ptačí oblasti (též naturové hodnocení) byl konstatován jako potenciálně dotčený druh ledňáček říční. Plocha OBS1 se nachází zcela mimo ptačí oblast i mimo další lokality Natura 2000. Ve vztahu k ploše je jako potenciálně dotčený druh uveden pouze moták pochop z důvodu možného zásahu do části potencionálního potravního biotopu.

Na základě nálezové databáze ochrany přírody, výsledků dřívějších expertních studií zhotovených pro zájmovou oblast zpracovatelským týmem naturového hodnocení a dalších provedených konzultací s odbornými osobami bylo konstatováno, že moták pochop na záměrem dotčené plochy zalétá pouze sporadicky. Dále bylo konstatováno, že potravní biotop tohoto druhu ležící mimo území Ptačí oblasti Poodří nebude realizací plochy OBS1 významně dotčen. Zjištění v autorizovaném naturovém hodnocení koncepce odpovídá také názoru příslušných orgánů ochrany přírody – AOPK ČR, Správy CHKO Poodří a Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále jen „KÚ MSK“), které významně negativní ovlivnění vyloučily v rámci svých stanovisek dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb. K navrhovatelově argumentaci vycházející

z podkladů pro Územní plán Petřvald odpůrce poukázal na § 25 stavebního zákona, podle kterého je územní studie územně plánovacím podkladem, kterým se ověřují možnosti a podmínky změn v území a který slouží jako podklad k pořizování územně plánovací dokumentace. Dle § 30 stavebního zákona se však uvedené vztahuje pouze na ty územní studie, které pořizuje zákonem určený pořizovatel na základě jím zpracovaného zadání a data o této studii musí být vložena do evidence územně plánovací činnosti. Taková územní studie se stává právně nezávazným, ale neopomenutelným podkladem pro pořizování územně plánovací dokumentace a pro rozhodování v území. V případě navrhovatelem citované studie však tyto zákonem definované podmínky splněny nebyly a tato studie proto nebyla a ani nemohla být podkladem pro zpracování A2b ZÚR. Zpracovatel naturového hodnocení ani pořizovatel nebyli proto jejími závěry vázáni. Ve studii je prezentován odborný názor jejího zpracovatele na danou problematiku v kontextu jejího zadání. Odpůrce dále zdůraznil, že navrhovatel se opakovaně snaží mylně vyvolat dojem, že navržená plocha OBS1 se nachází na území lokalit Natura 2000 – Ptačí oblast Poodří, což není pravda, plocha OBS1 se nachází zcela mimo tuto lokalitu a nebude mít výrazně negativní vliv na předměty ochrany, ani celistvost jakékoliv lokality Natura 2000. Porovnání naturového hodnocení A2b ZÚR a ÚP Petřvald je irelevantní, jelikož každé hodnocení je zpracováno ke zcela jinému druhu ÚPD. ZÚR se pořizují pro celé území kraje v měřítku 1:100 000, územní plán se pořizuje pro územní obce v měřítku 1:5 000. Dle § 36 odst. 3 stavebního zákona ZÚR ani vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území (včetně

naturového hodnocení) nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem územnímu plánu, regulačnímu plánu nebo navazujícím rozhodnutím. Dle § 36 odst. 5 stavebního zákona ZÚR jsou závazné pro pořizování a vydávání územních plánů, regulačních plánů a pro rozhodování v území, nikoliv obráceně. Hierarchie a provázanost je podpořena ustálenou judikaturou NSS (např. rozsudek NSS, sp. zn. 7 Ao 7/2010). Odpůrce dále poukázal na skutečnost, že obě hodnocení byla zpracována s časovým odstupem více než 10 let. Naturové hodnocení A2b ZÚR vychází z aktuálních, novějších podkladů k řešenému území a opírá se nejen o provedený průzkum lokalit v době zpracování hodnocení, jak navrhovatel mylně uvádí, ale také o autorovu znalost dotčeného území z dříve zpracovaných hodnocení a průzkumů v rámci dotčených lokalit Natura 2000, o konzultaci s pracovníky AOPK ČR, Správy CHKO Poodří, konzultaci s místními znalci a o znalosti ekologie a bionomie dotčených předmětů ochrany (blíže kapitola 6. naturového hodnocení). Zpracovatel naturového hodnocení dospěl ke stejným závěrům jako příslušné orgány ochrany přírody, které ve svých stanoviscích vyloučily možný vliv plochy OBS1 na lokality Natura 2000. Souhlas se závěry naturového hodnocení ve vztahu k motáku pochopivi a dalším předmětům ochrany a celistvosti lokalit Natura 2000 potvrdilo i Ministerstvo životního prostředí, když dne 8. 8. 2022 vydalo souhlasné stanovisko (§ 42b odst. 6 stavebního zákona). Tvrzení navrhovatele o zvýšení intenzity letecké dopravy a s tím související vyšší úmrtnost motáka pochopa je fabulací, textová část odůvodnění, ani naturové hodnocení takové informace neuvádí. Obecně platí, že vymezení plochy či koridoru ZÚR nelze ztotožňovat s umístěním stavby, a to ani s jejím projektovým záměrem. Pod vymezením si lze představit závazné zanesení (zakreslení, popsání) plochy či koridoru v ÚPD. Samo toto vymezení záměru nemůže mít vliv na zhoršení situace v určité oblasti, v daném případě na rozsah potravních ploch vybraného ptačího druhu. Není totiž jisté, zda a jak bude takový záměr (pro který je vymezena plocha či koridor) skutečně v budoucnu realizován, např. i z důvodu překročení únosného zatížení životního prostředí, které bude zjištěno při územním řízení. Jinými slovy vymezení ploch a koridorů v ZÚR se nemůže z povahy věci dostat do rozporu s nejvyššími přípustnými hodnotami žádného ukazatele životního prostředí, a to na rozdíl od rozhodnutí o umístění stavby, které již míří k bezprostřední realizaci záměru (analogicky rozsudek NSS sp. zn. 1 Ao 7/2011 a navazující judikatura NSS). Odpůrce zdůraznil, že je potřeba zásadně rozlišovat mezi ZÚR jako koncepcí a územním řízením jakožto realizací konkrétního záměru, neboť každá z těchto fází má odlišné nástroje regulace a jinou míru podrobnosti. K průzkumu biologického hodnocení dále odpůrce poznamenal, že pokud navrhovatel zpochybňuje závěry autorizované osoby, měl by svou argumentaci podpořit odbornými názory či závěry jiné autorizované osoby, a to v kontextu a úrovni daného druhu územně plánovací dokumentace, tj. ZÚR.

K bodu B2) - Navrhovatel na sebe bere úkol veřejného ochránce ZPF a není zřejmé, jak navrhované řešení dopadá na jeho práva. NSS přitom ve své judikatuře zdůrazňuje, že návrh na zrušení OOP není žalobou ve veřejném zájmu (usnesení rozšířeného senátu NSS sp. zn. 1 Ao 1/2009). Na úrovni ZÚR není předmětem řešení konkrétní zábor ZPF, ale odborný odhad. Odhadovaný zábor ZPF byl proveden dle zákonných požadavků. Kvalifikovaný odhad záboru ZPF je nedílnou součástí textové části odůvodnění A2b ZÚR (kapitola H) a byl zpracován podle § 5 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ZPF“) a § 2 vyhlášky č. 271/2019 Sb., o

stanovení

postupů

k zajištění ochrany zemědělského půdního fondu, v platném znění (dále jen „vyhláška č. 271/2019 Sb.“) a přílohy této vyhlášky. Odpůrce poukázal na ustanovení § 4 odst. 3 zákona o ZPF, podle kterého lze zemědělskou půdu I. a II. třídy ochrany odejmout pouze v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad veřejným zájmem ochrany ZPF. A2b ZÚR zákonem stanovené požadavky na ochranu ZPF splňuje. Dotčení půd I. a II. třídy ochrany ZPF nebylo rozporováno ani dotčeným orgánem státní správy, tj. Ministerstvem životního prostředí (dále jen „MŽP“), které potvrdilo, že vlivy na ZPF byly v rámci vyhodnocení vlivů na životní prostředí (SEA) v požadované míře podrobnosti a při využití všech relevantních vstupních dat vyhodnoceny, bylo upozorněno na možné potenciální negativní vlivy spojené s uplatněním koncepce a bylo navrženo opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci zjištěných nebo předpokládaných závažných záporných vlivů, které bylo následně zohledněno ve výrokové části A2b ZÚR, kde bylo stanoveno kritérium a podmínka pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše „minimalizace vlivů na přírodní a krajinné hodnoty“. Odpůrce v této souvislosti zdůraznil, že podle § 36 odst. 3 stavebního zákona nesmí ZÚR obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem územnímu plánu, regulačnímu plánu nebo navazujícím rozhodnutím.

K tvrzení navrhovatele, že A2b ZÚR nespecifikuje, jaká výstavba je na ploše OBS1 zamýšlena, odpůrce uvedl, že ve výrokové části i v navazujícím odůvodnění A2b ZÚR se jasně deklaruje rámcové budoucí využití plochy OBS1, a to v podrobnosti, která v souladu s § 36 stavebního zákona přísluší ZÚR. K tvrzení navrhovatele ohledně uskladňování nebezpečných vojenských materiálů, toxických a biologicky nebezpečných materiálů apod. odpůrce uvedl, že jsou fabulací, kdy navrhovatel nepodloženě předjímá řešení, možnosti i rizika. Úkolem ZÚR není modelování různých scénářů vývoje nebo domýšlení možných řešení.

K bodu B3) - Předmětem A2b ZÚR nebylo vyhledání plochy, ale prověření vymezení konkrétní plochy na základě konkrétního požadavku vycházejícího z rozhodnutí zastupitelstva kraje. Dovolávat se možnosti vymezení dané plochy na jiném území je nad rámec předmětu A2b ZÚR. Veškeré náležitosti týkající se umísťování, povolování a provádění staveb v záplavových územích se řídí zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), v platném znění (dále jen „zákon o vodách“). Vymezení plochy OBS1 nepřebíjí podmínky využití jakýchkoliv ochranných pasem či jiných limitů využití území včetně záplavového území a jeho aktivní zóny, stanovených zvláštními právními předpisy či jinou formou. Konkrétní využití těchto ochranných pasem či jiných limitů využití území je věcí územního řízení, nikoliv ZÚR, kterým nepřísluší řešit umístění konkrétních staveb, a tedy ani staveb oplocení, a to zejména s ohledem na § 36 odst. 3 stavebního zákona. Vymezení plochy OBS1 a její okrajový zásah do záplavového území Q100 a jeho aktivní zóny nebylo rozporováno ani ze strany dotčených orgánů státní správy. Vymezování ploch či koridorů v územně plánovacích dokumentacích v záplavových územích a jejich aktivních zónách není a priori vyloučeno žádným právním předpisem. Přitom však platí, že vlivy na prostředí související s vodou byly v rámci vyhodnocení vlivů na životní prostředí (SEA) v požadované míře vyhodnoceny, bylo upozorněno na možné potenciální negativní vlivy a opatření, která by jim zabránila (kapitoly 6., 8. dokumentace SEA), jež byly následně zohledněny ve výrokové části A2b ZÚR.

K bodům B4) a B5) - Jedná se o pouhé spekulace a domněnky navrhovatele. Předmětem řešení je vymezení plochy OBS1 pro LCA. Vymezením jakékoliv plochy či koridoru není do území vnášena hluchost ani snižována kvalita ovzduší. Vymezení záměru nemůže mít vliv na hlukovou situaci v určité oblasti, neboť není jisté, zda a jak bude takový záměr skutečně v budoucnu realizován, a to např. i z důvodu překročení únosného zatížení životního prostředí, které bude zjištěno v rámci územního řízení. Vymezení ploch a koridorů v ZÚR se nemůže z povahy věci dostat do rozporu s nejvyššími přípustnými hodnotami hluku, na rozdíl od rozhodnutí o umístění stavby (rozsudek NSS sp. zn. 1 Ao 7/2011 a navazující judikatura NSS). Odpůrce zdůraznil, že je potřeba zásadně rozlišovat mezi ZÚR jako koncepcí a územním řízením jako realizací konkrétního záměru, neboť každá z těchto fází má odlišné nástroje regulace a jinou míru podrobnosti.

K bodu B6) - Synergické a kumulativní vlivy byly v požadované míře vyhodnoceny, bylo upozorněno na možné potenciální negativní vlivy spojené s uplatněním koncepce a bylo navrženo opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci zjištěných nebo předpokládaných závažných záporných vlivů (dokumentace SEA). Odpůrce zdůraznil, že byla vymezena oblast, ve které existuje zvýšené riziko kumulativních a synergických vlivů, která byla označena jako K1 Mošnov. Dokumentace SEA k oblasti K1 uvádí výčet podnikatelských aktivit, dopravních systémů či ploch a koridorů pro další záměry, které se nacházejí v širším území a mají teoreticky potenciál vyvolat synergický či kumulativní vliv s plochou OBS1, a to včetně koridoru D79, který je vymezen pro západní obchvat Mošnova. Předmětný záměr byl při hodnocení synergických a kumulativních vlivů řádně zohledněn. Odpůrce poukázal také na souhlasné stanovisko MŽP k dostatečnosti hodnocení synergických a kumulativních vlivů.

K bodu B7) - Dle ustanovení § 88 odst. 1 písm. k) zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů, je dotčeným orgánem státní správy týkající se leteckých staveb Ministerstvo dopravy, které ve svém stanovisku ze dne 12. 8. 2022 nestanovilo žádné požadavky či připomínky týkající se vymezené plochy OBS1, a to ani ve vztahu ke stanoveným ochranným pásmům letiště. Vymezení plochy OBS1 žádným způsobem nepřebíjí podmínky využití jakýchkoliv ochranných pásem stanovených zvláštními právními předpisy či jinou formou. Konkrétní využití těchto ochranných pásem je věcí územního řízení a nikoliv ZÚR.

K bodu C) - Posouzení souladu A2b ZÚR s PÚR je součástí textové části odůvodnění dokumentace (str. 8–12 odůvodnění). Výhrady vůči tomuto posouzení vnesl navrhovatel až v návrhu, v námitkách se touto problematikou nezabýval. Soulad A2b ZÚR s PÚR byl aprobován stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj dle § 37 odst. 8 stavebního zákona. Navrhovatel namítl údajný rozpor napadeného OOP s body 14a, 19, 20, 20a, 24a, 25 a 26 PÚR. Argumentaci však uvedl pouze k domnělému rozporu s body 14a a 26 PÚR. K tvrzenému rozporu s bodem 14a PÚR odpůrce odkázal na své vyjádření k dodržení pravidel ochrany ŽPF a dále upozornil, že bod 14a PÚR se týká rozvoje venkovských oblastí ve vazbě na rozvoj primárního sektoru. Plocha OBS1 se rozvojem primárního sektoru nezabývá.

Namítaný rozpor s bodem 26 PÚR je velmi podrobně vypořádán v odůvodnění rozhodnutí o námítce navrhovatele (zásah do záplavového území). Pokud jde o údajný rozpor s dalšími body PÚR, odpůrce pouze obecně uvedl, že tyto body neobsahují pravidla, z nichž by

vyplýval zákaz vymezení plochy OBS1 v daném území, když jsou převážně formulovány jako pokyn k tomu, čím se má pořizovatel při vytváření návrhu zabývat, resp. co má brát v úvahu. Navrhovatel ostatně žádné konkrétní důvody k tomuto žalobnímu tvrzení neuvádí.

K bodu D1) - Rozhodnutí o námitce je součástí textové části odůvodnění A2b ZÚR (jeho příloha č. 2) a odpůrce všechny jednotlivé námitky navrhovatele vypořádal. Odpůrce v této souvislosti poukázal na rozsudek NSS sp. zn. 3 As 239/2017, z něhož plyne, že detailnost, rozsah a relevance argumentů, které podatel pro účely splnění této povinnosti formuluje, nutně předurčuje míru podrobnosti, s níž je příslušný správní orgán povinen rozhodnutí o dané námitce odůvodnit. Odpůrce zdůraznil, že dle obsahu vznesených námitek je evidentní, že zásah do práv jednotlivců ani „mezi řádky“ namítán nebyl, a proto nemohl být vypořádán. K vypořádání námítky nerovného přístupu k obcím v zájmovém území odpůrce upřesnil, že slovní spojení Ostrava – Mošnov je v souvislosti s letištěm používáno nikoliv ve smyslu lokalizace hospodářského efektu do předmětných územních samosprávných celků, ale pouze jako pojmenování předmětného letiště. Jestliže je zdůrazněno posílení využití potenciálu letiště, v jehož sousedství se navrhovatel nachází, pak je třeba toto konstatování vnímat v rámci celkového okolí předmětného letiště, a nikoliv pouze Ostravy a Mošnova. Pozitivní dopad rozvoje letiště se projeví v celém území kraje, jak se uvádí ve vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území. A2b ZÚR vytváří podmínky pro rozvoj investic a podnikání, pracovních míst a zvyšování ekonomické síly obyvatel (str. 35 odůvodnění). Z odůvodnění A2b ZÚR, ani z žádného jiného dokumentu nevyplývá, že by se pozitivní přínosy měly omezit pouze na obec Mošnov. Z logiky věci je podle odpůrce patrné, že některé aspekty pozitivního dopadu se projeví primárně v jeho bližším okolí, typicky např. v oblasti zaměstnanosti, poskytování služeb a subdodávek. Bližší funkční využití včetně rozmístění jednotlivých armádních objektů v rámci plochy OBS1 nelze v A2b ZÚR blíže specifikovat s ohledem na charakter záměru. K části námítky týkající se namítaného zaboru ZPF má odpůrce za to, že důvody pro vymezení a lokalizaci předmětné plochy jsou z odůvodnění A2b ZÚR i z rozhodnutí o námitkách zcela evidentní. Odpůrce v rozhodnutí o námitce k zaboru zemědělské půdy nejprve citoval relevantní ustanovení právních předpisů a dále zdůraznil převahu veřejného zájmu na zajištění obrany a bezpečnosti státu nad veřejným zájmem ochrany ZPF. Odpůrce považuje odůvodnění za dostačující a srozumitelné. Navrhovatel neuvedl žádnou konkrétní argumentaci, proč by tomu tak být nemělo. Navrhovatel dále nepravdivě uvádí, že námitku týkající se umístění plochy OBS1 v záplavovém území a jeho aktivní zóně odpůrce toliko přeformuloval a posunul její význam, aniž by se jí věcně zabýval. V rozhodnutí o námitce však odpůrce podrobně na tuto námitku reagoval, když uvedl možnosti využití plochy bez zhoršení odtokových poměrů, poukázal na Plán pro zavádění povodňových rizik povodí Odry pro období 2021 – 2027 a zejména na to, že A2b ZÚR stanovuje jako jedno z kritérií pro následné rozhodování v území minimalizaci vlivů na odtokové poměry a záplavové území Q100. Navrhovatelem zmiňované vyloučení přístupu k průmyslové zóně odpůrce vypořádal konstatováním, že sice jde o požadavek nad rámec podrobnosti ZÚR, přesto i tato námitka vypořádána byla. Odpůrce shrnul, že rozhodnutí o námitce navrhovatele reaguje na každou její dílčí část a srozumitelně vysvětluje, proč námitka nebyla v této části důvodná, event. proč jí nemohlo být vyhověno.

K bodu D2) - K podmínkám pro pořízení A2b ZÚR zkráceným postupem odpůrce uvedl, že o rozdělení Aktualizace č. 2 ZÚR na dvě samostatné aktualizace rozhodlo Zastupitelstvo

Moravskoslezského kraje usnesením ze dne 17. 3. 2021 č. 3/257. Současně uložilo odboru územního plánování a stavebního řádu zajistit pořízení oddělené Aktualizace č. 2b ZÚR. Z usnesení je zřejmé, že se nejedná o rozhodnutí o pořízení nových aktualizací ZÚR, ale o rozhodnutí o rozdělení již připravované Aktualizace č. 2 navazující na původní rozhodnutí o jejím pořízení. O pořízení Aktualizace č. 2 rozhodlo zastupitelstvo z vlastního podnětu usnesením ze dne 13. 12. 2018 č. 10/1053 tak, že bude, včetně vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území přijata zkráceným postupem podle § 42a stavebního zákona. V materiálu

pro usnesení zastupitelstva o rozdělení Aktualizace č. 2 ZÚR je uvedeno, že na základě průběhu projednání Aktualizace č. 2 se odbor územního plánování a stavebního řádu rozhodl pořizovanou Aktualizaci č. 2 v návaznosti na § 39 odst. 6 stavebního zákona rozdělit na dvě samostatné aktualizace, přičemž obě budou pokračovat zkráceným postupem podle § 42a a násl. téhož zákona. S ohledem na uvedené proto není důvod se domnívat, že zastupitelstvo svým usnesením o rozdělení původní aktualizace změnilo či revokovalo původní rozhodnutí o jejím pořízení zkráceným postupem. Na tyto závěry nemůže mít vliv ani to, že se obsah aktualizace v průběhu pořízení vyvíjel s ohledem na proces pořizování a dostupné podklady. Odpůrce zdůraznil, že proces pořízení aktualizace ZÚR trvá mnohdy i několik let a k vydání musí být předložena dokumentace reflektující aktuální právní úpravu, nadřazenou ÚPD a územně plánovací podklady. Odpůrce není zřejmé, a ani navrhovatel to neuvádí, v čem se otázka procesního režimu pořízení předmětné aktualizace dotýká jeho práv. Odpůrce dále zdůraznil, že v oznámení o konání veřejného projednání návrhu A2b ZÚR je výslovně uvedeno, že předmětná koncepce je pořizována zkráceným postupem podle ust. § 42a a 42b stavebního zákona. Dotčená veřejnost tak byla na zkrácený postup výslovně upozorněna a nikdo nevzněl žádné výhrady. Z toho, že navrhovatel podal námitky, je zřejmé, že měl možnost se s návrhem koncepce seznámit a mohl k němu vznést své výhrady. Na svých procesních právech tedy zkrácen nebyl. K namítanému nevhodně zvolenému termínu konání veřejného projednání odpůrce uvedl, že žádné pochybení na straně pořizovatele neshledal. Veřejnému projednání předchází období, kdy je zveřejněn návrh dokumentace a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, a to v délce minimálně 30 dnů před konáním veřejného projednání. Návrh A2b ZÚR byl spolu s oznámením o konání veřejného projednání zveřejněn již dne 3. 3. 2023. Po celou dobu mohly zákonem určené subjekty uplatňovat námitky. K aktivní účasti dotčených subjektů není v dané fázi procesu přijímání OOP rozhodující pouze den konání veřejného projednání, ale celé období, kdy je návrh před konáním veřejného projednání zveřejněn a následně ještě 7 dnů od jeho konání, kdy stále ještě lze uplatňovat námitky. K námitkám nedostatečnosti posouzení vlivů na životní prostředí z důvodu tvrzeného provedení biologického průzkumu v zimních měsících se odpůrce již vyjádřil výše. Na základě uvedeného má odpůrce za prokázané, že v procesu předcházejícím vydání A2b ZÚR k žádnému porušení procesních ustanovení nedošlo. K namítané neproporcionalitě odpůrce předně zdůraznil, že navrhovatel se v uplatněných námitkách k proporcionalitě zvoleného řešení přímo nevyjadřoval. Z obsahu námitek je zřejmé, že navrhovatele především tíží ekonomické aspekty a nedostatečný finanční profit z budoucích rozvojových záměrů. V souvislosti se záměrem navrhovatel ani nevyjádřil svůj kategorický nesouhlas, naopak formuloval zcela konkrétní představu, za jakých okolností pro něj bude záměr akceptovatelný. Pořizovatel se tedy nemohl v rozhodnutí o námitkách s otázkou proporcionality přijatého řešení konkrétněji vypořádat, neboť neproporcionalita zásahu do práv dotčených osob nebyla v žádné míře tvrzena. Odpůrce dále akcentoval, že proporcionalita se v oblasti územního plánování

zkoumá ve vztahu mezi zásahem do vlastnického práva a cílem, kterého má být dosaženo. V projednávaném případě navrhovatel ani netvrdí, že by byl vlastníkem nějakých nemovitých věcí, které mohou být plochou OBS1 zasaženy. Přitom právě na poměření přínosů konkrétního záměru s nepříznivými dopady na konkrétní vlastnické práva konkrétní osoby je kontrola dodržení principu proporcionality založena. To nutně vyžaduje, aby dotčený vlastník své výhrady formuloval již ve svých námitkách či připomínkách, což se nestalo. Podle odpůrce nelze jako porušení principu proporcionality hodnotit ani dopady záměru na obyvatele či krajinu, které navrhovatel popisuje na str. 20 návrhu. Jde pouze o velmi obecná tvrzení, která nejsou podpořena tím, že by navrhovatel popisoval negativní dopady do svého vlastnického práva, a poměřoval je s deklarovanými přínosy. Pokud jde o proporcionalitu, nemůže navrhovatel jako jednotka územní samosprávy tímto způsobem reprezentovat v řízení o přezkumu zákonnosti OOP konkrétní vlastníky nemovitostí. Odpůrce navrhl zamítnutí návrhu.

5. Krajský soud ve věci již jednou rozhodl, a to rozsudkem ze dne 31.1.2024 č. j. 79 A 5/2023-50, jímž návrh zamítl. Tento rozsudek byl zrušen rozsudkem NSS ze dne 29. 8. 2024 č. j. 9 As 86/2024-33, který nabyl právní moci dne 5. 9. 2024 (dále jen „kasační rozsudek“). Současně byla věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení, v němž je krajský soud vázán závěry kasačního rozsudku.
6. V dalším řízení krajský soud v souladu se závěry kasačního rozsudku vyzval Ministerstvo obrany ke sdělení, zda bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Ministerstvo obrany svůj zájem projevilo a ve vyjádření doručeném krajskému soudu dne 21. 11. 2024 uvedlo, že navrhované umístění a vymezení plochy LCA u Letiště Leoše Janáčka Ostrava jako plochy OBS1 vymezené v A2b ZÚR jako jediné splňuje několik nutných podmínek pro tento záměr, a to: přímé napojení na příslušné letištní dráhy, odbavovací plochy pro letadla a další nezbytnou infrastrukturu zajišťující možnost odbavení také vojenských letadel, dostatečně velkou plochu pro umístění všech nezbytných logistických, administrativních, ubytovacích a dalších zařízení LCA, možnost napojení na silniční komunikace a železnice, možnost napojení na všechny nezbytné inženýrské a sdělovací sítě v potřebné kapacitě, a z těchto důvodů je tedy invariantní. Navržená plocha LCA má výhody pro umístění zařízení obranného charakteru především v minimalizaci konfliktů s dalšími veřejnými zájmy, zejména obytnými územími a ochranou přírody a krajiny. Umístěním LCA na konci silničního i navrhovaného železničního napojení jsou minimalizovány konflikty s dalšími zájmy provozu letiště a průmyslové zóny Mošnov a zároveň je tím umožněna lepší kontrola území.
7. Ministerstvo obrany (dále také „osoba zúčastněná na řízení 2“) také uvedlo, že přímé napojení na letištní dráhy a odbavovací plochy pro letadla je u Letiště Leoše Janáčka Ostrava možné pouze na straně, kde existuje pojezdová dráha a jen zde mohou vznikat navazující odbavovací plochy s potřebnou infrastrukturou. Na této straně letiště je území navazující na pojezdovou dráhu z velké části obsazeno již existujícími stavbami, záměry ve výstavbě či v procesu povolování staveb, které vytváří tzv. průmyslovou zónu Mošnov a tedy umístění LCA o potřebné velikosti je možné jen v prostoru vymezeném plochou OBS1. Umístění LCA na opačné straně letiště (tedy severozápadní) v celé délce naráží na uvedenou absenci letištní infrastruktury, hlavně pojezdové dráhy, a tudíž také nemožnost zřízení odbavovací plochy

pro letadla. Dalším vylučujícím faktorem pro umístění záměru tohoto druhu na celé této straně letiště je blízkost zvláště chráněného území CHKO Poodří, která zároveň podléhá ochraně v rámci soustavy NATURA 2000 jako evropsky významná lokalita Poodří a s ní související Ptačí oblast Poodří. Žádné průmyslové či jiné objekty zóny Mošnov se na této straně letiště nerealizovaly, ani nenavrhují (viz ZÚR MSK a územní plány dotčených obcí). Ministerstvo obrany dále uvedlo, že od 1. 7. 2024 je průmyslová zóna Mošnov uvedena v příloze č. 3 zák. č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury, v platném znění (dále jen „liniový zákon“) jako strategická investiční stavba v bodě 13 této přílohy ve znění: „Stavby v lokalitě strategického podnikatelského parku Mošnov sloužící zejména k realizaci logistického centra pro účely Armády ČR a dále pro výrobní a skladovací účely multimodálního průmyslového parku“. Osoba zúčastněná na řízení 2) dále vyjádřila souhlas s argumentací odpůrce a odkázala v podrobnostech na jeho vyjádření ze dne 6. 12. 2023. Současně navrhla zamítnutí návrhu.

8. Navrhovatel ve vyjádření doručeném krajskému soudu dne 19. 12. 2024 uvedl, že osoba zúčastněná na řízení 2) nepřichází s žádnými novými argumenty ve prospěch odpůrce. Přímé napojení na příslušné letištní dráhy a odbavovací plochy a další nezbytnou infrastrukturu mají v bezprostřední dostupnosti i veškeré ostatní plochy umístěné v blízkosti letiště Mošnov, včetně plochy RP 301. Tvzení, že jen navržené umístění záměru splňuje podmínku dostatečně velké plochy pro umístění všech zařízení, je nepodložené. Odpůrce ani osoba zúčastněná na řízení 2) nespecifikovali jaká logistická, administrativní, ubytovací a další zařízení budou v logistickém centru umístěna. Možnost napojení na silniční komunikace a železnice je u plochy RP 301 přinejmenším podobná a napojení na tuto plochu by zejména ze silnice I/58 bylo daleko jednodušší. Také napojení na všechny nezbytné inženýrské sítě v zastavěném území již existuje a realizace napojení by byla méně komplikovaná než na zemědělských pozemcích, kde dosud žádné inženýrské sítě nejsou. Veškeré ministerstvem uvedené podmínky splňují i jiné oblasti v okolí letiště Mošnov. Jelikož ministerstvo nesdělilo, jaké konkrétní stavby či zařízení bude potřeba v území umístit, nelze posoudit, zda je záměr skutečně možné umístit do plochy RP 301 či nikoliv. Tyto skutečnosti ovšem Ministerstvo obrany bylo povinno doložit a pokud nemělo zájem tyto informace zveřejňovat, mohlo využít postupu spočívajícího v předložení podkladů soudu v režimu utajovaných informací, jak uvedl NSS v kasačním rozsudku, např. pod bodem 35. Navrhovatel setrval na námitce, že ani v tomto případě neexistují výjimky z povinnosti chránit přírodu a krajinu před umělými zásahy. Ze sdělení osoby zúčastněné na řízení 2) podle navrhovatele plyne, že plocha RP 301 je ideálním územím pro umístění plochy OBS1, když část je již nyní využívána pro účely armády, a zároveň splňuje nutné podmínky napojení na veškeré komunikace a inženýrské sítě, přičemž bude zasaženo minimálně do veřejného zájmu obytných území a ochrany přírody a krajiny. Není však zřejmé, co je myšleno „potřebnou velikostí“ LCA, neboť to ministerstvo blíže nespecifikovalo. Invariantnost záměru tak stále není objasněna, ani podložena konkrétními důvody, jedná se pouze o obecné posuzování vhodnosti záměru v prostředí u letiště Mošnov. Ministerstvo obrany ve svém sdělení neuvedlo žádné nové argumenty, ani nepředložilo žádné utajované informace, přestože na ně bylo hojně odkazováno v odůvodnění napadeného OOP. Navrhovatel tak má důvodné pochybnosti, zda nějaké utajované informace vůbec existují a má za to, že pokud nikoliv, pak by napadené OOP mělo být zrušeno, neboť se opírá o neexistující důvody.

9. Odpůrce ve vyjádření doručeném krajskému soudu dne 27. 1. 2025 odkázal v plném rozsahu na své obsáhlé vyjádření ze dne 6. 12. 2023, které považuje za stále plně relevantní. Vyjádřil rovněž souhlas s argumentací Ministerstva obrany.
10. Odpůrce v replice k vyjádření navrhovatele doručené krajskému soudu dne 10. 2. 2025 uvedl, že rozsah plochy pro obranu a bezpečnost státu OBS1 byl stanoven na základě provozních a technických potřeb pro fungování LCA v rámci pořizování A2b ZÚR. Tento rozsah byl dále zpřesněn a upraven v rámci Aktualizace č. 8b ZÚR MSK. Prostorové nároky LCA s ohledem na jeho požadované parametry a funkce v r. 2023 ověřovala „Objemová a zastavovací studie vojenského areálu LOG HUB AČR Mošnov“, jejímž objednatelem bylo Ministerstvo obrany. Bylo potvrzeno, že nezbytná plocha pro logistický areál a funkčně navazující stavby odpovídají současnému vymezení v ZÚR. Na základě uvedeného i dřívějšího vyjádření odpůrce platí tvrzení, že vymezení plochy OBS1 jako jediné splňuje všechny nutné podmínky pro záměr LCA u Letiště Leoše Janáčka Ostrava v Mošnově. Zároveň byl situováním plochy OBS1 v rámci Aktualizací č. 2b a č. 8b ZÚR MSK zajištěn maximálně možný překryv s plochou RP301 a jejím využitím, kdy byly respektovány existující stavby, záměry ve výstavbě či v procesu povolovacího řízení. Odpůrce má tak v návaznosti na bod 38 kasačního rozsudku za prokázané, že invariantnost záměru se vztahuje ke zcela konkrétní lokalizaci plochy OBS1 právě tak, jak byla provedena v rámci A2b ZÚR MSK. Následné zpřesnění v rámci Aktualizace č. 8b ZÚR MSK tuto jedinečnost lokalizace jen potvrdilo.
11. Navrhovatel ve vyjádření doručeném krajskému soudu dne 16. 4. 2025 setrval na tom, že invariantnost záměru stále není objasněna, ani podložena konkrétními důvody. Odpůrcem nově doložené podklady neobsahují dostatečné informace, ze kterých by byla invariantnost záměru patrna. Odpůrce doložil toliko pasport údaje o území, který popisuje údaje o území určené k vymezení záměru, ovšem nezohledňuje žádnou jinou variantu záměru, a dále původní náčrt vymezeného území, který v této věci nemá jakoukoli vypovídací hodnotu. Odpůrce ani ministerstvo obrany neuvádějí žádné nové argumenty odůvodňující jedinečnost záměru, ani žádné nové informace, které by soud mohl pro účely rozhodnutí dále zohlednit. Ministerstvo obrany také nepředložilo žádné utajované informace. Pakliže by se pochybnosti navrhovatele stran existence utajovaných informací ukázaly jako pravdivé, bylo by napadené OOP opřeno o neexistující důvody.
12. Krajský soud v dalším řízení přezkoumal napadené OOP v rozsahu návrhu na jeho zrušení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž byl vázán obsahem návrhových tvrzení (§ 101a zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“). Současné byl vázán závěry NSS vyslovenými v kasačním rozsudku.
13. U ústního jednání před krajským soudem dne 3. 6. 2025 setrvali účastníci řízení, jakož i osoba zúčastněná na řízení 2) na své dosavadní argumentaci. Osoba zúčastněná na řízení 2) a odpůrce shodně uvedli, že v průběhu procesu přijímání A2b ZÚR nebyly předloženy žádné podklady v režimu utajovaných informací.
14. Krajský soud pro účely následného soudního přezkumu shledává nezbytným primárně přiblížit právní úpravu jednotlivých nástrojů ÚPD a jejich vzájemný vztah, jakož i navazující recentní judikaturu.

15. Podle § 36 odst. 1 věty první a druhé stavebního zákona, zásady územního rozvoje stanoví zejména základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje, vymezí plochy nebo koridory nadmístního významu a stanoví požadavky na jejich využití, zejména plochy nebo koridory pro veřejně prospěšné stavby, veřejně prospěšná opatření, stanoví kritéria pro rozhodování o možných variantách nebo alternativách změn v jejich využití. Zálžitosti týkající se rozvoje území státu, které nejsou obsaženy v politice územního rozvoje, mohou být součástí zásad územního rozvoje, pokud to ministerstvo ve stanovisku podle § 37 odst. 8 stavebního zákona z důvodů významných negativních vlivů přesahujících hranice kraje nevyloučí.
16. Podle § 36 odst. 3 stavebního zákona, zásady územního rozvoje v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu s politikou územního rozvoje, určují strategii pro jejich naplňování a koordinují územně plánovací činnost obcí. Zásady územního rozvoje ani vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem územnímu plánu, regulačnímu plánu nebo navazujícím rozhodnutím.
17. Poslední věta § 36 odst. 3 byla do stavebního zákona vložena zákonem č. 350/2012 Sb. Důvodová zpráva k tomuto zákonu (sněmovní tisk č. 573, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, volební období 2010 – 2013, dostupný na www.psp.cz) odůvodnila potřebu novelizace tak, že „jedním ze základních principů územního plánování je postupné nalézání a zpřesňování řešení od zjištění potřeby určité změny v území a stanovení jejího nadmístního významu v zásadách územního rozvoje, přes navazující koncepční řešení a stanovení hlavních podmínek v komplexních souvislostech v územním plánu, po stanovení detailních podmínek umístění, prostorového uspořádání, detailní ochranu veřejných zájmů (např. protiblukové ochrany, ochrany ovzduší atd.) v územním rozhodnutí nebo v regulačním plánu nahrazujícím územní rozhodnutí. Pokud by v navazující a podrobnější územně plánovací dokumentaci nebo v navazujícím rozhodování nebylo nalezeno řešení v souladu s právními předpisy a s podmínkami obecnější (nadřazené) územně plánovací dokumentace, musí být v této nadřazené dokumentaci hledáno nové řešení. Tento princip návaznosti jednotlivých nástrojů územního plánování je důvodem, proč nelze v zásadách územního rozvoje řešit to, k čemu je určena příslušná podrobnější územně plánovací dokumentace nebo správní rozhodování. Tato skutečnost je důvodem, proč nelze řešit v zásadách územního rozvoje tuto problematiku do detailu. Zásady územního rozvoje (a ani územní plán) neslouží pro zakreslení již detailně prověřených záměrů, ale pro hledání koncepčních řešení. Také požadavek správního řádu na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, je nutné uplatňovat v rozsahu odpovídajícímu skutečnosti, že se jedná o koncepci a požadavky na detailní řešení, které je posuzováno později, uplatňovat až při jejich řešení. Protože tento desetiletími prověřený základní princip nalézání řešení na úseku územního plánování byl v poslední době dotčenými orgány i soudy ignorován, hned při vzniku myšlenky byly vyžadovány detaily řešení nenáležící posuzované dokumentaci a měřítkům jejího řešení, včetně zaměňování posouzení vlivů koncepcí (SEA) a posouzení vlivů záměrů (EIA) na životní prostředí a Naturu 2000, bylo nutné přistoupit k novele stavebního zákona.“

18. Krajský soud zdůrazňuje, že správné uchopení principu návaznosti jednotlivých nástrojů územního plánování, zmíněného ve výše citované důvodové zprávě, je pro posouzení projednávaného návrhu zásadní.
19. Nástroje územního plánování vychází z PÚR, která je významným zdrojem obsahu ZÚR a je vyloučena ze soudního přezkumu, což však neznamená, že by subjekty, jejichž práva jsou dotčena záměry vymezenými v PÚR, byly zbaveny soudní ochrany. Ta je zajištěna primárně ve fázi přezkumu ZÚR.
20. Plochy a koridory vymezené v ZÚR nelze bez dalšího převzít do územních plánů, nýbrž je třeba tyto plochy a koridory prověřit na úrovni a v podrobnostech územního plánu. Nelze přitom vyloučit, že na úrovni územního plánu nebude možné nalézt žádné akceptovatelné řešení
pro vymezení plochy či koridoru obsažené v ZÚR, tedy plocha či koridor nebudou v územním plánu vymezeny, což si vyžádá aktualizaci ZÚR.
21. Poslední úrovní významnou pro umístění záměru do území je územní rozhodování, které se zpravidla děje v územním řízení. Zatímco výše zmíněné úrovně územního plánování mají charakter koncepčních nástrojů, úroveň územního řízení má charakter povolovací. Záměr, jak prostupuje jednotlivé úrovně územního plánování, se postupně konkretizuje, ale až na úrovni územního řízení vykazuje přesné parametry a přesnou lokalizaci v území. Třebaže obecný účel záměru (v podobě plochy či koridoru) je zejména v případě dopravních koridorů známý již od úrovně PÚR, konkrétní trasování (lokalizace) a parametry se konkretizují na každé další úrovni územního plánování. Je přitom vyloučeno, aby záměr, byť již je rozpracován v projektové rovině do nejmenších detailů, byl v PÚR, zásadách územního rozvoje či územním plánu takto konkrétně vymezen. Tomu brání rozdílná úroveň podrobnosti jednotlivých nástrojů územního plánování, což nachází výslovný normativní základ např. v § 36 odst. 3 věty poslední stavebního zákona (obdobně § 43 odst. 3 stavebního zákona). Je potřebné zdůraznit, že v územním řízení se posuzuje konkrétní projekt, který představuje jen jedno z mnoha myslitelných řešení vycházejících ze zásad územního rozvoje, což plyne z velmi odlišné míry podrobnosti. Je-li konkrétní řešení posuzované v územním řízení shledáno jako nepřípustné, neznamená to, že i samotný koridor vymezený v zásadách územního rozvoje je nerealizovatelný (viz rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2017, č. j. 5 As 49/2016–198, bod 318).
22. K charakteru ZÚR soud uvádí, že nepředstavují povolení umístění konkrétního záměru do území. Vymezení koridoru či plochy pro určitý záměr neznamená, že by na úrovni povolovacích řízení nemělo být podrobně a důkladně posuzováno splnění všech podmínek nezbytných
pro povolení záměru (viz zejména § 90 stavebního zákona a požadavky obsažené v jednotlivých složkových předpisech práva životního prostředí týkající se umísťování záměrů do území).
23. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 6. 2012, čj. 1 Ao 7/2011–526, uvedl: „Z povahy věci (jsou-li zásady územního rozvoje brány jako koncepční plánovací nástroj) není možné, aby

území, na němž jsou překračovány veřejnoprávní limity imisí znečištění ovzduší a nejvyšší přípustné hodnoty hluku, bylo a priori vyloučeno z dosahu regulace zásad s argumentací, že další zatěžování území je nepřípustné. To by ve svém důsledku muselo vést k nulovému rozvoji v některých oblastech, přičemž nelze vyloučit ani zhoršování situace v důsledku absence koncepčního řešení zatíženého území. To je v rozporu se samotným smyslem ZÚR, které musí vymezit plochy a koridory nadmístního významu (§ 36 odst. 1 stavebního zákona) a nemohou se při úvahách o jejich vymezení vyhnout územím nadlimitně zatíženým. Kromě toho vymezení plochy či koridoru, jak správně poznamenává odpůrce, nelze ztotožňovat s umístěním stavby. Pod „vymezením“ si lze představit závazné zanesení (zakreslení, popsání) plochy či koridoru v územně plánovací dokumentaci. Samotné vymezení záměru nemůže mít vliv na stav ovzduší či hlukovou situaci v určité oblasti. Není totiž jisté, zda a jak bude takový záměr skutečně v budoucnu realizován, a to například i z důvodu překročení únosného zatížení životního prostředí, které bude zjištěno v rámci územního řízení a procesu EIA. Jinými slovy vymezení koridorů a ploch nadmístního významu v zásadách územního rozvoje se nemůže z povahy věci dostat do rozporu s imisními limity znečištění ovzduší či nejvyššími přípustnými hodnotami hluku. To na rozdíl od rozhodnutí o umístění stavby, které již míří k bezprostřední realizaci záměru, a tedy i k případnému zásahu do stavu ovzduší a hluku.“ NSS tedy dospěl k závěru, že skutečnost, že určité území je zatíženo nad rámec limitů stanovených složkovými právními předpisy práva životního prostředí, neznámá, že by v rámci ZÚR nemohl být vymezen další koridor (plocha), jenž je potenciálním zdrojem dalšího znečištění.

24. K povaze ZÚR jako nástroje územního plánování, z níž také plyne způsob a rozsah soudního přezkumu, soud dále považuje za nutné odkázat na následující judikaturní závěry.
25. Zásady územního rozvoje, resp. jejich aktualizace vydávané rovněž ve formě OOP jsou zvláštním správním aktem smíšené povahy, jenž má relativně abstraktní charakter. Jde o správní akt dílem právní, dílem odborné a ve výsledku politické povahy, který stanoví základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje, vymezí plochy nebo koridory nadmístního významu a stanoví požadavky na jejich využití a kritéria pro rozhodování o možných variantách nebo alternativách změn v jejich využití (dle rozsudku NSS ze dne 25. 5. 2017 č. j. 5 As 49/2016-198 či usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 4. 2020 sp. zn. IV.ÚS 2682/19 k zásadám územního rozvoje Jihomoravského kraje).
26. V rozsudku NSS ze dne 4. 4. 2023 sp. zn. 7 As 88/2021 se NSS ztotožnil se závěry Krajského soudu v Praze uvedenými v rozsudku ze dne 12. 3. 2021 sp. zn. 55 A 58/2019, a to, že: „...smyslem prověření realizovatelnosti záměru na úrovni zásad územního rozvoje je zhodnotit na základě stávajícího stavu životního prostředí a odborného odhadu vlivů záměru na životní prostředí, zda je zcela vyloučeno, že by záměr (v některé z nesvětelných podob) mohl splnit veřejnoprávní limity. Naopak není úkolem pořizování zásad územního rozvoje prověřit, že konkrétně definovaný záměr tyto limity splní (to je až úkolem územního řízení). Ani skutečnost, že území je zatíženo nad rámec limitů stanovených složkovými právními předpisy práva životního prostředí, přitom neznámá, že by v rámci zásad územního rozvoje nemohl být vymezen další koridor, jenž je rovněž potenciálním zdrojem znečištění. Vypustit návrh koridoru z obsahu zásad územního rozvoje lze pouze za podmínky, že již na této úrovni územního plánování je spolehlivě prokázáno, že záměr (bez ohledu na jeho přesné umístění v území, parametry záměru a kompenzační opatření, včetně například opatření organizačních) nebude možné v územním řízení dovolit.“

27. V nyní posuzované věci krajský soud z obsahu správních spisů zjistil, že Zastupitelstvo Moravskoslezského kraje usnesením ze dne 13. 12. 2018 rozhodlo o Aktualizaci č. 2 ZÚR č. 10/1053. Následně usnesením ze dne 17. 3. 2021 č. 3/257 totéž zastupitelstvo rozhodlo o rozdělení Aktualizace č. 2 ZÚR na dvě samostatné aktualizace, a to A2a ZÚR a A2b ZÚR. Již prvním z označených usnesení bylo přitom rozhodnuto, že aktualizace bude přijata zkráceným postupem podle § 42a stavebního zákona. Dne 4. 10. 2021 obdržel KÚ MSK jako orgán územního plánování požadavek Ministerstva obrany označený „*Poskytnutí údajů o území Ministerstva obrany pro ÚAP, Průběžná aktualizace ÚAP-jev 107 (k.ú. Mošnov, k.ú. Harty, k.ú. Petřvald u Nového Jičína, k.ú. Petřvaldíky)*“, jenž byl zpracován do A2b ZÚR. Návrh A2b ZÚR byl spolu s oznámením o konání veřejného projednání ze dne 2. 3. 2022 zveřejněn dne 3. 3. 2022. Veřejné projednání pak proběhlo dne 12. 4. 2023. Navrhovatel podal námitky proti návrhu A2b ZÚR dne 14. 4. 2022, tj. v zákonné lhůtě. O námitkách bylo rozhodnuto v rámci odůvodnění A2b ZÚR (textová část odůvodnění, příloha č. 2). Obsahem textové části odůvodnění A2b ZÚR je mj. vyhodnocení souladu s PÚR, vyhodnocení souladu s územním rozvojovým plánem, vyhodnocení souladu s cíli a úkoly územního plánování dle § 18 a § 19 stavebního zákona, dále vyhodnocení souladu s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů, s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů státní správy. Součástí textové části odůvodnění jsou také základní informace o výsledcích vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a vyhodnocení koordinace využívání území z hlediska širších (nadregionálních) vztahů. Textová část odůvodnění obsahuje mj. komplexní zdůvodnění přijatého řešení a kvalifikovaný odhad záboru půdního fondu pro plochy a koridory republikového a nadmístního významu. Na základě projednání návrhu s veřejností, vyhodnocení stanovisek dotčených orgánů, rozhodnutí o námitkách a připomínkách bylo konečné znění A2b ZÚR přijato usnesením Zastupitelstva Moravskoslezského kraje ze dne 15. 9. 2022 č. 9/9420.
28. Na základě předložených spisových materiálů dospěl krajský soud k závěru, že tyto tvoří dostatečný a ucelený soubor podkladů pro soudní přezkum napadené části OOP a neshledal proto důvod doplňovat je důkazy navrženými v návrhu.

Posouzení věci krajským soudem:

29. Krajský soud se nejprve v intencích kasačního rozsudku věnoval otázce existence utajovaných informací jako podkladu pro umístění a funkční využití plochy OBS1 v posuzovaném OOP.
30. Z vyjádření odpůrce ze dne 27. 1. 2025 a ze dne 10. 2. 2025, jakož i z vyjádření osoby zúčastněné na řízení 2) ze dne 21. 11. 2024, jež jsou mj. reakcí na odůvodnění kasačního rozsudku, implicitně vyplynulo, že podkladem přezkoumávaného OOP nebyly žádné utajované informace.
31. U jednání před krajským soudem dne 3. 6. 2025 Ministerstvo obrany i odpůrce výslovně potvrdili, že požadavek ministerstva na vymezení plochy OBS1 neobsahoval žádné podklady v režimu utajovaných informací.

32. Na základě uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že pokud je v odůvodnění A2b ZÚR na str. 98-105 týkající se vymezení a přepokládaného funkčního využití plochy OBS1 argumentováno mj. tím, že bližší funkční využití včetně rozmístění jednotlivých armádních objektů v rámci plochy OBS1 není možné s ohledem na právní úpravu obsaženou v § 2 odst. 1 zák. č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, v platném znění (dále jen „zákon č. 222/1999 Sb.“) a § 2 písm. a), b) zák. č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, v platném znění, pak jde toliko o odkaz na platnou právní úpravu týkající se oblasti utajovaných informací, který je uveden v obecné rovině s ohledem na specifika posuzovaného veřejného zájmu, tj. obrany a bezpečnosti ČR, a nikoliv v návaznosti na konkrétní utajované informace poskytnuté Ministerstvem obrany.
33. Krajský soud tedy uzavřel, že napadené OOP v rozsahu sporné plochy není ani částečně založeno na utajovaných informacích, takže v tomto směru není dán předmět soudní kontroly.
34. Krajský soud doplňuje, že s ohledem na povahu ZÚR, včetně zákonem požadované míry podrobnosti tohoto nástroje ÚPD, považuje rámcové vymezení plochy OBS1 tak, jak je obsaženo ve výrokové (textové) části OOP a také v odůvodnění textové části, za zcela dostačující a vyhovující zákonným požadavkům. Navrhovatelem požadovaná bližší konkretizace staveb či zařízení, o nichž je v rámci plochy OBS1 uvažováno, nemá zákonnou oporu v § 36 stavebního zákona. Také jakékoliv další údaje o zájmové ploše Ministerstva obrany, jež by mohly mít podobu utajovaných informací, se s požadavky zákonné míry podrobnosti pro účely ZÚR zcela míjejí. Utajované informace v uvedeném smyslu by mohly mít své opodstatnění u nižšího stupně ÚPD při umísťování konkrétních staveb, nikoliv však v rámci ZÚR, kdy je vymezována zájmová plocha.
35. Prvními návrhovými *body A 1) až A3)* navrhovatel brojil proti nedostatečnému vymezení plochy OBS1 z pohledu odůvodnění jejího umístění a vysvětlení invariantnosti v odůvodnění textové části OOP.
36. Vymezení plochy OBS1 ve výrokové části A2b ZÚR v kapitole D, bodu VII. textové části ZÚR označeného *Zajišťování obrany a bezpečnosti státu* považuje soud vzhledem k postavení ZÚR v hierarchii nástrojů územního plánování a vzhledem k zákonným požadavkům na míru podrobnosti ZÚR za zcela dostačující. V rámci požadavků na využití území je zde uloženo vytvořit podmínky pro výstavbu logistického centra se schopnostmi v oblasti nasazení sil a prostředků ozbrojených sil ČR, poskytování podpory hostitelské země a zabezpečení procesu přijetí, soustředění a přesunu příslušníků ozbrojených sil na území ČR, dále pro výstavbu objektů pro skladování vojenské techniky, výzbroje, výstroje a materiálu, administrativu a ubytování, dále pro dopravní a technickou infrastrukturu a také pro terénní úpravy v záplavovém území Q100 a jeho aktivní zóně, kterými nedojde ke zhoršení odtokových poměrů a snížení stávající protipovodňové zabezpečení řeky Lubiny (obce Mošnov a Petřvald). Jako kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše byly stanoveny: minimalizace vlivů na kvalitu obytného prostředí, zejm. v blízkosti zastavěného území obce Petřvald, minimalizace vlivů na přírodní a krajinné hodnoty a minimalizace vlivů na odtokové poměry v území a v záplavovém území Q100. Citované vymezení plochy OBS1 ve výrokové části A2b je v souladu s požadavky § 36 stavebního zákona a v soudním přezkumu plně ob stojí.

37. Obsahem odůvodnění textové části A2b ZÚR má krajský soud za prokázané, že pořizovatel se otázkou vymezení plochy OBS1 a jejího umístění v území zabýval na str. 98–105 odůvodnění. Pořizovatel předně zdůraznil skutečnost, že na základě usnesení Zastupitelstva Moravskoslezského kraje ze dne 17. 3. 2021 měla být v rámci obsahu A2b ZÚR rozšířena plocha pro ekonomické aktivity RP301. Tento požadavek však byl v průběhu zpracování návrhu A2b ZÚR přehodnocen v návaznosti na poskytnutí nových údajů o území Ministerstvem obrany v rámci ÚAP ve smyslu § 27 a § 28 stavebního zákona. Aktualizovaná data ÚAP obsahující nový požadavek Ministerstva obrany byla zpracovateli předána v průběhu zpracovávání návrhu A2b ZÚR. S odůvodněním, že veřejný zájem na zajištění obrany a bezpečnosti státu převažuje nad zájmem na rozšíření plochy RP301 pro ekonomické aktivity, byla v rámci A2b ZÚR vymezena plocha OBS1 pro zajišťování obrany a bezpečnosti státu-LCA a zároveň vypuštěna část plochy RP301. Tomuto textu odpovídá grafické znázornění v odůvodnění (obrázky č. 13, 14, 15, 16, 17).
38. Potřebnosti vymezení plochy OBS1 a odůvodnění způsobu jejího vymezení v území se pořizovatel věnoval na str. 100–102 odůvodnění. V této části je rovněž podrobně odůvodněna potřeba vymezení plochy konkrétně v předmětném území. Důvody vycházejí z požadavku Ministerstva obrany a účelu nutnosti posílení obrany a bezpečnosti ČR s odkazem na § 2 odst. 1 zákona č. 222/1999 Sb.
39. Krajský soud nesdílí názor navrhovatele, že pořizovatel neodůvodnil, na základě jakých úvah je možné záměr v měřítku ČR označit za invariantní. Krajský soud toto zdůvodnění shledal na str. 100-101 odůvodnění, kde je zcela konkrétně uvedeno, že specifické požadavky na multimodální dopravní dostupnost spočívají v bezprostřední vazbě na letiště odpovídajících parametrů (umožňující provoz strategických transportních letadel a širokotrupých letadel pro přepravu osob), kapacitní silniční komunikaci, dostupnost železniční trati, možnost realizace vlečky, včetně čelní a boční nakládací rampy, za účelem ekologické dopravy vojenské techniky. Všechny tyto podmínky předmětný prostor bez výjimky splňuje, a proto je považován v měřítku ČR za invariantní. Následuje výčet dopravní dostupnosti plochy OBS1 prostřednictvím různých dopravních systémů, a to letecké dopravy (Mezinárodní letiště Leoše Janáčka Ostrava), silniční dopravy (silnice I/58, dálnice D1, dálnice D48), železniční dopravy (železniční trať č. 325, železniční vlečka v rámci stávajícího areálu). Dále odůvodnění zmiňuje budoucí zlepšení dostupnosti plochy OBS1 po silnici I/58 směrem od jihu (vazba na dálnici D1) v důsledku realizace západního obchvatu Mošnova, kdy na stavbu „I/58 Mošnov – obchvat“ je již vydáno pravomocné stavební povolení.
40. Toto zdůvodnění pak bylo potvrzeno a rozhojněno argumentací osoby zúčastněné na řízení 2) v jejím vyjádření ze dne 21. 11. 2024.
41. Krajský soud při posouzení důvodnosti návrhových tvrzení A1) - A3) vyšel ze dvou základních aspektů, a to z hierarchie ÚPD, včetně charakteristiky ZÚR a dále z povahy ÚAP jakožto nástroje územního plánování.
42. Otázce hierarchie ÚPD a charakteristickým znakům ZÚR se krajský soud věnoval již výše v odst. 14-26 tohoto rozsudku.

43. K hledisku ÚAP krajský soud nejprve odkazuje na právní úpravu účinnou ke dni vydání napadeného OOP.
44. Podle ust. § 26 odst. 1 stavebního zákona územně analytické podklady obsahují zjištění a vyhodnocení stavu a vývoje území, jeho hodnot, omezení změn v území z důvodu ochrany veřejných zájmů, vyplývajících z právních předpisů nebo stanovených na základě zvláštních právních předpisů nebo vyplývajících z vlastností území (dále jen „limity využití území“), záměru na provedení změn v území, zjišťování a vyhodnocování udržitelného rozvoje území a určení problémů k řešení v územně plánovací dokumentaci (dále jen „rozbor udržitelného rozvoje území“).
45. Podle ust. § 26 odst. 2 stavebního zákona, náležitosti obsahu územně analytických podkladů stanoví prováděcí předpis (vyhl. č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších právních předpisů - dále jen „vyhl. č. 500/2006 Sb.“- *pozn. soudu*).
46. Rozhodnou skutečností pro umístění plochy OBS1 bylo, že v průběhu přípravy A2b ZÚR došlo Ministerstvem obrany k poskytnutí nových údajů o území, které představovaly změnu podmínek v území ve smyslu § 5 odst. 6 stavebního zákona. Dle téhož zákonného ustanovení má pořizovatel ÚPD povinnost tyto územně plánovací podklady zohlednit buď v nové aktualizaci, nebo zapracovat do aktualizace, která se právě připravuje. V intencích tohoto zákonného ustanovení pořizovatel ÚAP postupoval a vtělil nové údaje o území poskytnuté Ministerstvem obrany do právě připravované A2b ZÚR.
47. V souladu s požadavky vyhl. č. 500/2006 Sb. (§ 4 odst. 4 a 5) byl Ministerstvem obrany předložen pasport č. 72/2001, v němž je uvedeno, že údaje o území se týkají jevu č. 107 - objektů důležitých pro obranu státu, kdy jde o plochy specifické, vyžadující zvláštní podmínky ochrany, a stabilizace tohoto objektu je uplatňována ve veřejném zájmu na zajištění a obraně státu. Tato argumentace má své opodstatnění v zákoně č. 222/1999 Sb., dále v § 175 odst. 1 stavebního zákona a v § 19 vyhl. č. 501/2006 Sb, o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „vyhl. č. 501/2006 Sb.“).
48. Ministerstvo obrany poskytlo pořizovateli údaje o území jakožto orgán veřejné správy, s jehož působností tyto údaje souvisejí. V tomto směru je třeba zohlednit právní úpravu obsaženou v části A Přílohy č. 1 vyhl. č. 500/2006 Sb., jež obsahuje výčet tzv. sledovaných jevů (např. povodí vodního toku, záplavová území, dobývací prostory, ochranná pásma apod.) vztahujících se k různým oblastem státní správy. Každý sledovaný jev má své číslo. Pod č. jevu 107 jsou vedeny objekty důležité pro obranu státu a jejich obranná pásma a zájmová území. Z logiky věci poskytovatelem údaje o území označeného jako jev 107 je Ministerstvo obrany jako ústřední orgán státní správy na úseku obrany státu.
49. Podle § 29 zák. č. 222/1999 Sb., objekty důležité pro obranu státu jsou pozemky a stavby a jejich příslušenství, které mají z politického, vojenského nebo hospodářského hlediska význam pro zajišťování obrany státu, zejména pro zabezpečení základních funkcí státu a

zabezpečení ozbrojených sil. Tyto objekty určuje Ministerstvo obrany nebo vláda. Evidenci objektů vede Ministerstvo obrany (viz § 6 odst. 1 písm. i) zák. č. 222/1999 Sb.).

50. Podle ust. § 19 vyhl. č. 501/2006 Sb., plochy specifické se obvykle samostatně vymezují za účelem zajištění zvláštních podmínek, které vyžadují zejména pozemky a zařízení pro obranu a bezpečnost státu, civilní obranu, vězeňství, sklady nebezpečných látek; do těchto ploch lze zahrnout pozemky související technické a dopravní infrastruktury.
51. V souladu s výše citovaným ust. § 26 stavebního zákona jsou ÚAP nástroje územního plánování, které stanovují limity využití území z důvodu ochrany veřejných zájmů. Limity využití území jsou právně závazné podmínky pro umístění záměrů územního plánování. Určují účel, způsob omezení a podmínky uspořádání a využití území. Stanovují nepřekročitelnou hranici nebo určité rozmezí pro využití a uspořádání území. Jsou pro pořizovatele a projektanty územně plánovací dokumentace závazné do té míry, že je musí respektovat. Limity vyplývající z vlastností území pak jsou specifické údaje, které v celostátním měřítku nelze zobecňovat. Limity plynoucí z vlastností území představují omezení využití území, která jsou stanovena na základě specifických charakteristik tohoto území. Na úrovni nižší ÚPD představují závazné limity např. územní rozhodnutí nebo stavební povolení.
52. Pro úplnost krajský soud podotýká, že současně platná právní úprava - zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, v platném znění (dále jen „nový stavební zákon“) vymezuje limit v území obdobně, když jej v ust. § 12 písm. r) definuje jako omezení změn v území z důvodu ochrany veřejných zájmů vyplývajících z právních předpisů nebo stanovené na základě jiných předpisů nebo vyplývající z vlastností území.
53. Na základě uvedeného lze zobecnit, že je-li ÚAP vytvořen limit využití území, není zde prostor pro správní uvážení, v němž by mohl být plně aplikován princip proporcionality, případně volena variantní řešení. Uvážení v podstatě spočívá jen v otázce, zda a jaké omezující podmínky byly stanovením limitu v území vytvořeny (viz přiměřeně rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2016 č. j. 50 A 4/ 2016-26, str. 9).
54. V návaznosti na výše uvedené lze analogicky poukázat na ustálenou judikaturu NSS, podle níž musí koncept územního plánu respektovat vydaná pravomocná územní rozhodnutí a stavební povolení, která jsou jakožto limity využití území součástí územně analytických podkladů. Platnost územních rozhodnutí, případně stavebních povolení je omezena toliko dobou, na kterou byla vydána, a nemůže proto být narušena jejich nezařazením do územního plánu. Není tedy možné, aby se obec prostřednictvím vydání územního plánu snažila odstranit účinky již dříve pravomocných územních rozhodnutí (rozsudky ze dne 12. 9. 2012 č. j. 1 As 107/2012-139 a ze dne 26. 4. 2017 č. j. 2 As 191/2016-40). Krajský soud doplňuje, že v nyní posuzované věci je pouze ten rozdíl, že jsou posuzovány ZÚR, resp.

jejich aktualizace, tj. o stupeň vyšší typ ÚPD, což však v rovině povinnosti respektovat limity využití území stanovené ÚAP nepředstavuje žádnou změnu oproti citovanému judikátu NSS.

55. Dle zákonné úpravy (§ 29 zák. č. 222/1999 Sb.) je u objektů důležitých pro obranu státu určující politické, vojenské nebo hospodářské hledisko. V této souvislosti považuje soud za příléhavé zmínit nález Ústavního soudu ze dne 8. 11. 2018 sp. zn. I.ÚS 178/2015, podle kterého: „....*vlastní odůvodnění zásad územního rozvoje totiž odráží nejen odborné požadavky(soulad s cíli a úkoly územního plánování, vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území apod.), ale též požadavky politické povahy tak, jak jsou formulovány v zadání či zprávě o uplatňování zásad územního rozvoje.*“ Jak správně doplnil odpůrce ve svém vyjádření ze dne 6. 12. 2023, v posuzovaném případě se jedná jak o požadavky odborné (vyplývající z hájení veřejného zájmu dle zák. č. 222/1999 Sb.), tak o požadavky politické povahy na straně nositele záměru.
56. Ani podle krajského soudu nelze v souzené věci nevnímat politické hledisko související mj. s mezinárodními závazky České republiky v otázkách obrany a vojenské spolupráce. Výrazem kontinuity politické vůle je také přijetí navazujících dokumentů, a to Aktualizace č. 8b) ZÚR MSK a bodu 13) přílohy č. 3 k liniovému zákonu, které sice byly přijaty později než přezkoumávaná A2b ZÚR, nicméně dokreslují vážnost a setrvalost politické vůle projevené v posuzovaných ÚAP a vylučují, že by byly projevem jakékoliv libovůle.
57. Navrhovatel v návrhu i ve vyjádření ze dne 19. 12. 2024 snesl celou řadu argumentů, dle kterých by i jiné plochy v okolí Letiště Leoše Janáčka Ostrava byly vhodné pro umístění LCA, když se již dříve po pořizovateli domáhal variantních řešení. Navrhovatel zpochybnil také opodstatněnost tvrzené invariantnosti přijatého řešení.
58. K tomu krajský soud uvádí, že umístění plochy OBS1 není projevem vůle pořizovatele, a tedy ani odpůrce, ale důsledkem změny podmínek v území založené novými ÚAP na základě údajů o území od poskytovatele Ministerstva obrany, kterými byl vytvořen limit využití území, jenž je závazný a nepřekročitelný. Určení toho, jaké objekty (stavby, pozemky, infrastruktura) budou mít charakter objektů důležitých pro obranu státu ve smyslu § 29 zákona č. 222/1999 Sb., je v kompetenci Ministerstva obrany jako ústředního orgánu veřejné správy pro tuto oblast věcí veřejných. Z povahy věci je tedy jakákoliv jiná varianta plochy OBS1 vyloučena. Popsaným způsobem vzniklý limit využití území představuje současně invariantnost vymezení plochy OBS1, neboť právě a pouze tato plocha byla pro svou specifickou charakteristiku vymezena jako objekt důležitý pro obranu státu.
59. Pouze pro úplnost krajský soud doplňuje, že navrhovatel se rovněž mylí, pokud tvrdí povinnost pořizovatele vypracovat variantní řešení. Judikatura, o níž navrhovatel tento názor opírá (rozsudky NSS sp. zn. 4 Aos 1/2012 a sp. zn. 8 Ao 2/2010), byla překonána pozdější judikaturou NSS (např. rozsudky sp. zn. 2 As 81/2016 nebo sp. zn. 5 As 49/2016). V souzené věci by navíc z důvodů již výše uvedených takový postup vůbec nepřípadal v úvahu.

60. Na základě uvedené argumentace shledal krajský soud návrhové body A1) až A3) nedůvodnými.
61. Závěrem k těmto návrhovým bodům krajský soud shrnuje, že jejich vypořádání považuje za zcela zásadní pro přezkum napadené části OOP a také za určující ve vztahu k vypořádání dalších návrhových tvrzení.
62. V další části návrhu (část B.) se navrhovatel vymezil proti vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území.
63. V bodě B1) návrhu se zabýval otázkou dotčení ptačí lokality plochou OBS1, když dle návrhového tvrzení plocha zasahuje do RBC 196 a do lokality soustavy Natura 2000, takže v rozporu s nařízením vlády č. 25/2005 Sb. ohrožuje výskyt chráněného druhu ptáka motáka pochopa. Navrhovatel v této souvislosti poukázal na studii Slezské ornitologické společnosti, naturové posouzení, včetně jeho doplnku a stanovisko AOPK vypracované pro účely ÚP Petřvald v letech 2010 a 2013.
64. Obsahem odůvodnění A2b ZÚR (str. 28-71) má krajský soud za prokázané, že po potřeby A2b ZÚR bylo zpracováno Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj v území (dále jen „VVURÚ“) v souladu s § 42b stavebního zákona. VVURÚ obsahuje jak část vyhodnocení vlivů na životní prostředí (SEA) vypracovanou autorizovanou osobou Ing. P. Ž., tak vyhodnocení vlivů na evropsky významné lokality (dále jen „EVL“) a ptačí oblasti vypracované autorizovanou osobou RNDr. M. B., Ph.D. Podstatné části VVURÚ byly v doslovném znění převzaty jako součást odůvodnění A2b ZÚR. V části vyhodnocení vlivů na EVL a ptačí oblasti dospěl zpracovatel k závěru, že u plochy OBS1 lze vyslovit potenciální riziko negativního ovlivnění lokalit soustavy Natura 2000, přičemž jako koncepcí dotčená byla označena Ptačí oblast Poodří. Pro její území a předměty ochrany byl stanoven mírně negativní vliv koncepce na motáka pochopa a nulový až mírně negativní vliv na ledňáčka říčního. Významně negativní ovlivnění nebylo zjištěno u žádné z částí návrhu A2b ZÚR. Závěrem tohoto hodnocení bylo vysloveno, že posuzovaná koncepce nebude mít významný negativní vliv na celistvost a předměty ochrany evropsky významných lokalit a ptačích oblastí. Ve vztahu k ploše OBS1 nebyla definována žádná opatření k prevenci, vyloučení nebo snížení očekávaných nepříznivých vlivů (str. 54-55 odůvodnění A2b ZÚR).
65. Výše shrnuté závěry VVURÚ byly podpořeny souhlasným stanoviskem MŽP vydaným dne 8. 8. 2022 podle § 10g zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“). Doslovné znění stanoviska je součástí odůvodnění A2b ZÚR (str. 58-71 odůvodnění).
66. Krajský soud má na základě shora uvedeného za prokázané, že otázce vlivu koncepce A2b ZÚR na Ptačí oblast Poodří a soustavu Natura 2000 byla věnována adekvátní pozornost, potenciální negativní vlivy byly řádně vyhodnoceny způsobem odpovídajícím stupni ÚPD na úrovni ZÚR. Navrhovatel učiněné závěry zpochybnil odkazem na podklady vypracované pro účel přijetí ÚP Petřvald v letech 2010-2013, tj. pro ÚPD nižšího stupně.

67. Odpůrce ve svém vyjádření k návrhu (str. 9 až 11 vyjádření) velmi podrobně přiblížil institut územní studie jakožto územně plánovacího podkladu, vyjádřil se podrobně také k otázce jeho závaznosti, jež plyne ze splnění podmínek daných § 30 stavebního zákona a poukázal na časový odstup vypracování žalobcem odkazovaných podkladových materiálů a zejména na rozdíl ve stupni ÚPD, jejíž podklady jsou navrhovatelem porovnávány.
68. S těmito výhradami odpůrce k argumentaci navrhovatele se krajský soud plně ztotožňuje. Jednak odpovídají odkazované právní úpravy (§§ 25 a 30 stavebního zákona) a jednak odrážejí judikaturní závěry, na které krajský soud poukázal již výše. Krajský soud ve stručnosti zdůrazňuje základní pravidlo, že pokud určité řešení svou konkrétností spadá do hierarchicky nižší ÚPD nebo do rozhodování v území, popř. na úseku stavebního řádu, nemůže být v takových podrobnostech vymezeno v ZÚR. Jinými slovy pro nyní posuzovanou věc platí, že podklady určené pro potřeby územního plánu konkrétní obce nemohou sloužit potřebám územně plánovací dokumentace vyššího stupně, tj. v daném případě ZÚR. Jiným způsobem navrhovatel závěry pořizovatele nezpochybnil. Obecně přitom platí, že pokud navrhovatel rozporuje některé závěry odborných podkladů (zejména VVURÚ), je logicky povinen svá tvrzení prokázat (srov. rozsudek NSS sp. zn. 7 As 88/2021, bod 42).
69. Navrhovatelovo tvrzení, že plocha OBS1 zasahuje do RBC 196, je v rozporu s obsahem odůvodnění A2b ZÚR, kde je na str. 52 v rámci prostorových opatření (vyhodnocení SEA) ve vztahu k ploše OBS1 výslovně konstatováno, že vymezení regionálního biocentra RBC 196 je zpřesněno v nižším stupni ÚPD (územní plány obcí Mošnov a Petřvald) a na základě tohoto zpřesnění nedochází k prostorové kolizi plochy OBS1 s RBC 196.
70. Závěrem tohoto návrhového tvrzení navrhovatel vytkl pořizovateli, že neprovedl vyhodnocení vzájemného střetu dvou veřejných zájmů, když navrhovatel je názoru, že veřejný zájem na zachování chráněných druhů živočichů je stejně důležitý jako veřejný zájem na zajištění obrany a bezpečnosti státu.
71. K tomu krajský soud uvádí, že s ohledem na závěry VVURÚ k takovému hodnocení nevidí důvod, neboť střet dvou veřejných zájmů nebyl prokázán.
72. Z důvodů shora uvedených má krajský soud návrhové tvrzení *bodu B 1)* za nedůvodné.
73. V *bodě B2)* návrhu navrhovatel brojil proti tomu, že plocha OBS1 zasahuje do zemědělsky významných pozemků, které jsou součástí ZPF. Rovněž vytkl pořizovateli, že žádným způsobem nespecifikuje, jaká výstavba je na ploše OBS1 zamýšlena a že z pohledu ochrany ZPF měla být zohledněna varianta, která by měla na tyto chráněné zájmy největší vliv.
74. Krajský soud s ohledem na již výše zdůrazněné rozdíly v charakteru, předmětu řešení i použitelných nástrojích na úrovni ZÚR (oproti nižším stupňům ÚPD), konstatuje, že předmětem řešení ochrany ZPF na úrovni ZÚR nemůže být konkrétní zábor ZPF, ale jeho odborný odhad. Ten byl proveden a je součástí textové části odůvodnění A2b ZÚR (kapitola H). Z jeho obsahu je zřejmé, že byl zpracován v souladu s § 5 zákona o ochraně ZPF a vyhlášky č. 271/2019 Sb., včetně její přílohy. Vymezení plochy OBS1 nebylo rozporováno

ani dotčeným orgánem státní správy, jímž je MŽP, které ve stanovisku ze dne 22. 11. 2021 vyjádřilo s tímto postupem souhlas. Také VVURÚ se otázkou vlivu koncepce na ZPF zabývalo a vyhodnotilo jej jako mírně negativní, akceptovatelný pouze proto, že se jedná o veřejný zájem na zajišťování obrany a bezpečnosti státu, přičemž skutečný zábor bude minimalizován a lze jej vyčíslit až na základě zpracované stavební dokumentace (str. 47 odůvodnění A2b ZÚR).

75. Potenciální negativní vlivy vyplývající z vyhodnocení SEA našly svůj výraz ve výrokové části A2b ZÚR (bod 37c-minimalizace vlivů na přírodní a krajinné hodnoty). Na základě uvedeného shledal krajský soud, že problematice vlivu záměru na ZPF byla věnována dostatečná pozornost v rozsahu, jenž plně odpovídá úrovni ZÚR.
76. Navrhovatel ve své argumentaci vyjádřil toliko ničím nepodložené pochybnosti, vyjádřil obavu z možného navazujícího záboru další zemědělské půdy, domáhal se posouzení varianty, jež představuje největší vliv na předmět ochrany a opakovaně namítal, že v odůvodnění není specifikováno, jaká výstavba je na ploše OBS1 zamýšlena, takže nelze dost dobře věcně argumentovat.
77. Jak se krajský soud již vyjádřil výše, pro ZÚR je charakteristická obecná rovina přijímaných řešení. Pro potřeby ZÚR je zcela dostačující rámcové budoucí využití plochy OBS1, které bylo vymezeno v souladu s požadavky § 36 stavebního zákona. Požadavek navrhovatele, aby předmětem odhadu byla varianta zahrnující veškerou rozlohu plochy OBS1 (nad rámec části, která se překrývá s původní plochou RP301), nemá zákonné opodstatnění. Jeho názor, že v budoucnu může dojít k dalšímu záboru zemědělské půdy, byl ke dni vydání napadeného OOP hypotetickým tvrzením. Obdobný charakter má také tvrzení ohledně skladování vojenského materiálu, toxických látek, biologicky nebezpečných materiálů. Tato návrhová tvrzení nemají souvislost s rozsahem úpravy v ZÚR, neboť představují konkretizaci přesahující rámec přezkoumávaného stupně ÚPD. Navrhovatelem odkazovaný rozsudek NSS sp. zn. 1 AOs 1/2013 neshledal krajský soud příležitým, neboť se zabývá odůvodněním záboru zemědělské půdy z pohledu územního plánu, nikoliv ZÚR. Krajský soud z uvedených důvodů ani tento návrhový bod důvodným neshledal.
78. V bodě B3) navrhovatel namítl, že plocha OBS1 zasahuje do záplavového území Q100 a vyjádřil obavu, zda obec Petřvald nebude v důsledku armádní činnosti na předmětné ploše ohrožena povodňovou vlnou, když jakákoliv výstavba v dané lokalitě ovlivní vodní režim, resp. změny odtokové poměry. Navrhovatel má za to, že ZÚR musí stanovit naplnitelné podmínky.
79. Krajský soud má obsahem textové části odůvodnění A2b ZÚR za prokázané, že pořizovatel se této otázce podrobně věnoval. Lze odkázat na str. 104 až 105 odůvodnění A2b ZÚR, kde je stanoveno, že plocha OBS1 v části, jíž zasahuje do území Q100 i aktivní zóny záplavového území, bude využita např. jako nezpevněná manipulační plocha nebo plocha pro umístění vojenských stanů a zároveň v ní nebudou prováděny terénní úpravy, kterými dojde ke zhoršení odtokových poměrů a snížení stávající protipovodňové zabezpečení zastavěného území na pravém břehu řeky Lubiny (obce Mošnov, Petřvald). Pro plochu OBS1 byl stanoven požadavek na využití území a rovněž kritérium a podmínka pro rozhodování o možných

variantách ve vymezené ploše (viz odst. 36 tohoto rozsudku). Umisťování, povolování a provádění staveb v záplavových územích se řídí zákonem o vodách. Současně je zde poukázáno na Plán pro zvládání povodňových rizik v Povodí Odry pro období 2021-2027 vydaný MŽP opatřením obecné povahy ze dne 27. 1. 2022 č. j. MZP/2022/610/173, podle kterého se řešení území nenachází v území s významným povodňovým rizikem, pro které by tento závazný dokument stanovil omezující podmínky. Obdobně je otázka záplavového území řešena také na str. 15 výrokové části odůvodnění A2b ZÚR v rámci kapitoly A.1) Vyhodnocení souladu s PÚR a svůj odraz našla také v bodě 71e výrokové části A2b ZÚR.

80. Krajský soud podotýká, že navrhovatel vznesl své námitky v takové míře konkrétnosti, která náleží posouzení v územním řízení, a nikoliv v ZÚR, a to z důvodů, které byly již výše opakovaně nastíněny.
81. V *bodech B4) a B5)* navrhovatel namítl, že dojde k významnému znečištění ovzduší a klimatu v důsledku zvýšení objemu přepravovaného materiálu o veškerý vojenský materiál, zpochybnil význam železniční dopravy, když má za to, že bude užíván pouze doplňkově a veškeré armádní transporty se budou přepravovat pomocí silniční dopravy. Stejně tak v důsledku náročných požadavků na multimodální dopravní možnosti dojde ke zvýšení hlukové zátěže v dané oblasti a zdrojem hluku bude také veškerá armádní činnost.
82. Krajský soud se plně ztotožňuje se stanoviskem žalovaného na str. 15 až 16 vyjádření k návrhu ze dne 6. 12. 2023, kdy jeho argumentace je přílehlavě postavena na úrovni ZÚR jako nástroje ÚPD s tím, že smyslem ZÚR je prověření realizovatelnosti záměru na základě stávajícího stavu životního prostředí a odborného odhadu vlivů záměru na životní prostředí na úrovni ZÚR. Vymezením jakékoliv plochy či koridoru není do území již z povahy věci vnášena hluchost ani snižována kvalita ovzduší, jak se již v minulosti vyjádřil také NSS v konstantní judikatuře k této právní otázce (viz odst. 23 tohoto rozsudku). Krajský soud se s tímto stanoviskem zcela ztotožňuje. Námitky navrhovatele jsou natolik konkrétní, že svým charakterem spadají do územního řízení a na úrovni ZÚR nemají opodstatnění (blíže např. odstavce 17, 21 či 23 tohoto rozsudku).
83. V *bodě B6)* navrhovatel vytkl pořizovateli, že neposoudil celkový vliv všech záměrů na životní prostředí, jeho posouzení jednotlivých složek je nedostatečné a obecné. Neprovedl kumulativní posouzení vlivů všech záměrů uvedených v celkovém platném znění ZÚR a nevyhodnotil ani synergické vlivy. Konkrétně žalobce zmínil současné budování silničního obchvatu kolem obce Mošnov, v jehož důsledku dochází k záboru další zemědělské půdy, což zůstalo nepovšimnuto.
84. Kumulativní a synergické posouzení vlivů bylo provedeno v textové části odůvodnění A2b ZÚR v kapitole B, jež obsahuje mj. stanoviska MŽP podle § 42a odst. 2 písm. e) stavebního zákona ze dne 23. 6. 2021 a ze dne 22. 11. 2021 a vychází z vyhodnocení vlivů na životní prostředí (SEA), včetně navrhovaných opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci všech zjištěných nebo předpokládaných závažných záporných vlivů na životní prostředí. Odůvodnění rovněž obsahuje stanovisko MŽP ze dne 8. 8. 2022 vydané podle § 10g zákona

č. 100/2001 Sb., které na str. 7-9 shrnuje, že u navrhované koncepce A2b ZÚR byla vyhodnocena možná kumulace a synergie negativních vlivů, u plochy OBS1 byly zjištěny mírně negativní kumulativní i synergické vlivy, kdy dojde ke kumulaci s provozem na stávajících silnicích, železnicích a s leteckým provozem a působením stacionárních zdrojů hluku v průmyslové zóně Mošnov. Synergický vliv je dán spolupůsobením hluku z provozu koridoru DZ25, z provozu v ploše OBS1 a znečištění ovzduší ze stávajících zdrojů v průmyslové zóně Mošnov, včetně silniční dopravy. Rovněž byl identifikován potenciální kumulativní a synergický mírně negativní vliv na kvalitu ovzduší u koridoru DZ25 a plochy OBS1, u níž také dojde ke kumulaci potenciálně negativních vlivů na imisní situaci v souvislosti se silničním provozem a emisemi zdrojů v průmyslové zóně Mošnov. Také byl identifikován potenciální mírně kumulativní vliv na krajinu u plochy OBS1, konkrétně kumulativní vlivy na krajinný ráz a fragmentaci, které se projeví s průmyslovou zónou Mošnov, letištěm L. Janáčka, se stávající silniční a železniční sítí (dálnice D1, silnice I/57, dálnice D48, blíže str. 65 odůvodnění A2b ZÚR). K eliminaci zjištěných negativ v rovině synergických a kumulativních jevů byla navržena opatření, a to minimalizace vlivů na kvalitu obytného prostředí, zejména v blízkosti zastavěného území obce Petřvald, minimalizace vlivů na přírodní a krajinné hodnoty a minimalizace vlivů na odtokové poměry v územní a záplavovém území Q100 (blíže body 37c a 71e výrokové části A2b ZÚR).

85. Na základě shora uvedeného má krajský soud za to, že možná kumulace a synergie negativních vlivů byla vyhodnocena řádně, způsobem odpovídajícím úrovni ZÚR. Navrhovatelův požadavek na posouzení všech kumulativních vlivů uvedených v celkovém platném znění ZÚR jde nad rámec judikатурních závěrů NSS (srov. přiměřeně rozsudek NSS sp. zn. 7 As 88/2021, bod 51).
86. Navrhovatelovo tvrzení, že k posouzení kumulativních a synergických vlivů nedošlo, je v rozporu s výše uvedeným. Soudem shrnutou augmentaci v příslušné části odůvodnění A2b ZÚR navrhovatel v návrhu nijak nerozporoval. Jeho tvrzení, že posouzení jednotlivých složek vlivu je nedostatečné a obecné, je vedeno ve zcela obecné rovině, bez jakékoliv konkretizace, tedy způsobem, jenž nevymezuje zákonem požadovaný rámec soudního přezkumu (viz rozsudek NSS sp. zn. 4 As 3/2008, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 2162/2011).
87. Krajský soud má za to, že výše rekapitulovaný obsah části B textové části odůvodnění A2b ZÚR prokazuje dostatečným způsobem, že otázce kumulativních a synergických vlivů byla v rámci procesu přijímání A2b ZÚR věnována dostatečná pozornost a zcela obecné návrhové tvrzení *bodu B6*) považuje uvedenou argumentaci za vypořádané. Zdůrazňuje také, že navrhovatel v návrhu neuvedl, jakým způsobem se tvrzené nedostatky dotkly jeho právní sféry. Ani tento návrhový bod nebyl shledán důvodným.
88. V návrhovém *bodě B7*) navrhovatel namítl, že umístění plochy OBS1 koliduje s opatřením obecné povahy Úřadu pro civilní letectví ze dne 30. 1. 2012, jímž byla zřízena ochranná pásma letiště Ostrava Mošnov, takže je zde zakázáno zřizovat jakékoliv pozemní stavby, komunikace apod. Pokud by mělo budoucí LCA respektovat zákazy plynoucí z tohoto

opatření obecné povahy, nemohlo by v této části plochy nic činit. Není proto zřejmý důvod vymezení plochy v této oblasti.

89. Dle obsahu textové části odůvodnění (str. 105) se pořizovatel této otázky věnoval, když ochranné pásmo vzletového a přistávacího prostoru letiště Mošnov označuje za omezující prvek potenciální výstavby v severní polovině plochy OBS1 s předpokladem, že tato část plochy bude primárně využita pro výstavbu vlečky a nakládacích ramp. Dotčeným orgánem státní správy na tomto úseku je Ministerstvo dopravy, které ve svém stanovisku ze dne 12. 8. 2022 žádné připomínky k umístění plochy OBS1 nevznoslo. Navrhovatel v návrhovém tvrzení nezmínil jakýkoliv zásah vytýkané skutečnosti do jeho právní sféry. Mezi posuzování podmínek pro umístění plochy a pro umístění konkrétních staveb nelze klást rovnítko, jak soud rozvedl již výše. Krajský soud ani tento bod návrhu důvodným neshledal.
90. Závěrem krajský soud k návrhovým *bodům B1) - B7)* zdůrazňuje, jak ostatně učinil již v odst. 26 tohoto rozsudku, že není úkolem pořizovatele, ani zpracovatele ZÚR, aby na úrovni pořizování ZÚR prokázal, že záměr, pro nějž se vymezuje plocha či koridor, bude splňovat podmínky pro jeho povolení v územním řízení. Smyslem prověření realizovatelnosti záměru na úrovni ZÚR je zhodnotit na základě stávajícího stavu životního prostředí a odborného odhadu vlivů záměru na životní prostředí, zda je zcela vyloučeno, že by záměr mohl splnit veřejnoprávní limity (blíže rozsudek NSS ze dne 4. 4. 2023, č. j. 7 As 88/2021-88). Jak bylo výše soudem vyhodnoceno, k řádnému prověření realizovatelnosti záměru na úrovni ZÚR v posuzované věci došlo a nebylo přitom prokázáno, že záměr nebude možno v územním řízení povolit.
91. V *bodě C)* návrhu navrhovatel namítl nesoulad A2b ZÚR s PÚR, a to především v bodech 14a, 19, 20, 20a, 24a, 25 a 26. Navrhovatel však u většiny odkazovaných bodů PÚR nijak nekonkretizoval, v čemž spatřuje rozpor A2b ZÚR s jejich zněním. Konkrétní námitky uvedl pouze k bodům 14a a 26 PÚR. Oběma těmito bodům se textová část odůvodnění A2b ZÚR věnuje, a to v kapitole A.1 Vyhodnocení souladu s PÚR. K bodu 14a, který stanoví, že při plánování rozvoje venkovských území a oblastí ve vazbě na rozvoj primárního sektoru je nutno zohlednit ochranu kvalitních lesních porostů, vodních ploch a kvalitní zemědělské, především orné, půdy a ekologických funkcí krajiny, je vyhodnoceno, že předmětem řešení A2b ZÚR není rozvoj venkovských území a oblastí (str. 9 až 10 odůvodnění A2b ZÚR).
92. Krajský soud vyhodnocení souladu A2b ZÚR s bodem 14a PÚR, ačkoliv je velmi stručné, považuje za přiléhavé a dostačující, neboť podstata srovnání tkví právě v tom, že předmětem A2b ZÚR není rozvoj venkovských území a oblastí. Předmět řešení A2b ZÚR je vymezen na straně 8 odůvodnění A2b ZÚR jako vymezení koridorů DZ25, DZ19a, EZ12, vypuštění koridoru D502, vypuštění části plochy RP301 a vymezení plochy OBS1. Žádný z vymezených předmětů aktualizace ZÚR se netýká rozvoje venkovských území a oblastí.
93. Bod 26 PÚR je vypořádán na str. 15 textové části odůvodnění A2b ZÚR tak, že plocha OBS1 je vymezena pro LCA, zasahuje okrajově do území Q100 i aktivní zóny záplavového území vodního toku Lubina, což ale nevylučuje možnost využití v rámci LCA, pokud bude využita např. jako nezpevněná manipulační plocha a zároveň v ní nebudou prováděny terénní

úpravy, kterými dojde ke zhoršení odtokových poměrů a snížení stávající protipovodňové zabezpečení zastavěného území na pravém břehu řeky Lubiny (obce Mošnov, Petřvald). V tomto smyslu byl pro plochu OBS1 stanoven požadavek na využití území a rovněž kritérium a podmínka pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše. Současně je zdůrazněno, že náležitosti týkající se umísťování, povolování a provádění staveb v záplavových územích se řídí příslušnými ustanoveními zákona o vodách. Krajský soud má také toto vypořádání za přiléhavé a dostačující a má za to, že A2b ZÚR nevykazuje nesoulad s PÚR.

94. Pokud jde o zbylé body PÚR označené navrhovatelem, jelikož k nim žádné odůvodnění neuvedl, a nesdělil tak, v čem spatřuje rozpor A2b ZÚR s jejich zněním, může krajský soud toliko uvést, že v rámci bodu A.1 textové části odůvodnění byl vypořádán soulad A2b ZÚR také s těmito body PÚR. Jelikož navrhovatel nic bližšího v návrhu nenamítl a toliko v obecné rovině konstatoval rozpor A2b ZÚR s těmito body PÚR, neurčil tak soudu potřebný rámec soudního přezkumu (srov. rozsudek NSS sp. zn. 4 As 3/2008, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 2162/2011). Krajský soud není oprávněn ani povinen domýšlet za navrhovatele návrhová tvrzení, neboť by tak postupoval v rozporu s dispoziční zásadou, kterou je správné soudnictví ovládáno, a se zásadou rovnosti účastníků řízení. Ani návrhový bod C) proto krajský soud důvodným neshledal.
95. V návrhovém bodě D1) navrhovatel namítl nevypořádání námitek, které proti A2b ZÚR vznesl podáním ze dne 14. 4. 2022.
96. Na základě obsahu tohoto podání lze shrnout, že navrhovatelem byly vzneseny tyto námitky:
- 1) Obec využitím cca 40 ha pozemků pro obranu ČR přijde o výnosy z daně z nemovitostí.
  - 2) Všechny komerční aktivity jsou soustředěny v k. ú. Mošnov a obec Mošnov z nich profituje, navrhovatel bude zatížen pouze využitím pozemků pro armádu.
  - 3) Komerční využití plochy RP301 je silně nadřazeno dalším zájmům, proto jsou pro využití plochy OBS1 zbytečně zabírány další zemědělské pozemky.
  - 4) Nesouhlas s komentářem ke kvalifikovanému odhadu ZPF, že jde o řešení z hlediska ochrany ZPF v měřítku ČR nejvýhodnější. Již celá plocha RP301 je umístěna převážně na kvalitních zemědělských pozemcích. Další zábor necelých 5 ha proto je podle pořizovatele zřejmě již nepatrný.
  - 5) Náhrady za vyvlastnění zemědělských pozemků nenahradí hospodářcím vlastníkům pozemky, ani příjmy z hospodaření.
  - 6) Navrhovatel požaduje, aby pro potřeby armády byla využita větší část plochy RP301 a zásah do k. ú. obce Petřvald byl co nejmenší.

- 7) Vymezení LCA v záplavovém území a v jeho aktivní zóně je pro navrhovatele nepřijatelné. Nelze zaručit, že nebudou změněny odtokové poměry a obec nebude ohrožena povodňovou vlnou.
- 8) Rozšiřování komerčního využití území přináší novou nabídku pracovních příležitostí pro občany Petřvaldu. V současné době je průmyslová zóna Mošnov přístupná po levém břehu řeky Lubiny stávajícími stezkami, což ale nový záměr s plochou OBS1 zcela vylučuje.
- 9) Navrhovatel požaduje
- aby plocha OBS1 byla vymístěna z aktivní zóny záplavového území,
  - aby pro LCA byly použity převážně pozemky s ekologickou zátěží v omezeném rozsahu,
  - aby plocha OBS1 byla od obce oddělena ochrannou víceřadou zelení, která by byla součástí náhradní výsadby,
  - vymezení dopravního koridoru pro propojení obce s průmyslovou zónou (cyklostezka po levém břehu Lubiny, jinak by byla výrazně omezena prostupnost území, což by bylo v rozporu s PÚR).
97. Odpůrce se s námitkami navrhovatele vypořádal v rámci přílohy č. 2 textové části odůvodnění A2b ZÚR, a to na str. 11 až 14 této přílohy.
98. Námitky 1. a 5. má krajský soud za vypořádané argumentací na str. 14, kde odpůrce uvedl, že není kompetentní se vyjadřovat k otázce náhrady za vyvlastnění a že územně plánovací dokumentace neřeší majetkové záležitosti. S tím se krajský soud zcela ztotožňuje, neboť otázky příjmů do obecního rozpočtu plynoucí z daní z nemovitostí a náhrady v rámci vyvlastňovacího řízení jdou zcela mimo účel a předmět ZÚR.
99. K námitce 2. odpůrce uvedl, že plocha OBS1 přispěje k posílení hospodářského pilíře, neboť dojde k posílení využití potenciálu letiště Ostrava-Mošnov. Je pravdou, že toto vypořádání je poměrně kusé a lze si představit obsáhlejší vyjádření, nicméně nelze v žádném případě souhlasit s názorem navrhovatele, že odpůrce se vznesenou námitkou 2 vyjádřil souhlas. Naopak označení „letiště Ostrava-Mošnov“ je podle názoru krajského soudu zažitým označením pro celou aglomeraci oblasti letiště zahrnující také k. ú. navrhovatele. Odpůrce tak vyzvedává význam budoucího hospodářského zázemí, které zde vznikne, resp. se významně rozšíří a bude využitelné pro občany okolních obcí, nikoliv pouze pro obec Mošnov. Ostatně navrhovatel sám předpokládá rozšiřování komerčního využití, včetně pracovních příležitostí pro občany své obce, jak vyjádřil v textu námitky č. 8. Lze také podotknout, že kvalita vypořádání námitky č. 2 je dána kvalitou námitky samotné. Ani navrhovatel totiž námitku blíže argumentačně nerozvedl, takže reakce odpůrce se pohybuje ve stejné míře obecnosti, což mu nelze v zásadě vytknout a námitku nelze považovat za nevypořádanou, ale ani za opodstatněnou, jak mylně interpretuje navrhovatel.

100. Námitky č. 3 a 4 se týkají zemědělských pozemků a krajský soud je má za vypořádané obsáhlým a vyčerpávajícím způsobem argumentací na str. 13 (poslední odstavec) a v navazujícím textu na str. 14 rozhodnutí o námitkách.
101. Námitka 6. vznáší požadavek na využití větší části plochy RP301 a krajský soud ji má za vypořádanou textem na str. 12 až 13 rozhodnutí o námitkách, v němž je zdůrazněn charakter požadavku Ministerstva obrany, který z podstaty věci jakýkoliv variantní zásah vylučuje.
102. Námitka č. 7., jež se týká záplavového území, byla vypořádána na str. 13 v odst. 3 a 4 rozhodnutí o námitkách detailním způsobem. Navrhovatelovo tvrzení, že tato námitka byla odpůrcem přeformulována a její význam byl posunut, je pro krajský soud nesrozumitelné, jelikož navrhovatel neupřesnil, v čem přeformulování a posunutí významu spatřuje.
103. Námitky č. 8. a č. 9. byly vypořádány na str. 14 rozhodnutí o námitkách jako požadavky, které jdou nad rámec podrobností ZÚR. Krajský soud se s tímto posouzením ztotožňuje a dodává, že mírou obecnosti ZÚR se v tomto rozsudku již opakovaně zabýval.
104. Na základě výše uvedeného krajský soud neshledal opodstatněným návrhové tvrzení, že se odpůrce nevypořádal s námitkami navrhovatele. Obsah rozhodnutí o námitkách považuje krajský soud za dostačující a přezkoumatelný.
105. Pokud navrhovatel odpůrci rovněž vytkl, že se v rozhodnutí o námitkách nevyrovnal se zásahem do práv jednotlivců, krajský soud neshledal v obsahu námitek navrhovatele žádné tvrzení, které by mělo odpůrce vést k podobným úvahám. Blíže se krajský soud vyjádří níže v argumentaci k návrhovému bodu k otázce testu proporcionality.
106. V návrhovém bodě D2) navrhovatel namítl, že nebyly splněny podmínky pro přijetí A2b ZÚR zkráceným postupem podle § 42a stavebního zákona.
107. Obsahem správních spisů má krajský soud za prokázané, že Zastupitelstvo Moravskoslezského kraje rozhodlo o pořízení Aktualizace č. 2 ZÚR zkráceným postupem usnesením ze dne 13. 12. 2018. Následně usnesením ze dne 17. 3. 2021 tentýž orgán krajské samosprávy rozhodl o rozštěpení Aktualizace č. 2 ZÚR na dvě části, a to A2a ZÚR a A2b ZÚR. Je pravdou, že v tomto navazujícím usnesení již nebylo výslovně uvedeno, že také tyto dvě nově rozdělené aktualizace budou pořízeny zkráceným postupem podle § 42a stavebního zákona, nicméně z logiky věci (nejen podle názoru odpůrce, ale také podle krajského soudu) plyne, že nedošlo-li ke zrušení prvotního usnesení ze dne 13. 12. 2018, a usnesení ze dne 17. 3. 2021 je dle jeho obsahu usnesením navazujícím, forma zpracování A2a ZÚR a A2b ZÚR je určena prvotním usnesením.
108. Navrhovatel k tomuto postupu namítl toliko, že obsah A2b ZÚR je jiný, než obsah Aktualizace č. 2 ZÚR. Obsahem správních spisů má krajský soud za prokázané, že požadavek Ministerstva obrany na umístění plochy OBS1 byl vznesen dne 4. 10. 2021, a proto v době rozhodování o Aktualizaci č. 2 ZÚR skutečně nebyl jejím předmětem. Lze však souhlasit s odpůrcem, že proces přijímání aktualizace OOP bývá dlouhodobý a

nezřídka zahrnuje i několikaleté přípravy, v jejichž průběhu se obsah aktualizace mění, doplňuje nebo aktualizuje. Stavební zákon pro takové případy nestanoví povinnost rozhodovat o doplnění předmětu aktualizace a formě jejího zpracování dalším usnesením. Naopak stavební zákon stanoví povinnost začlenění změny v území do již rozpracované aktualizace (viz § 5 odst. 6 stavebního zákona). Navrhovatel v návrhovém tvrzení neuvedl, jak se zkrácený postup při přípravě a přijetí A2b ZÚR dotkl jeho právní sféry, zda byl nějakým způsobem zkrácen na svých procesních právech. Vzhledem k tomu, že navrhovatel byl v průběhu procesu přijímání A2b ZÚR aktivní a podal v zákonné lhůtě námitky, lze mít za to, že k dotčení jeho procesních práv nedošlo.

109. Dále navrhovatel v tomto návrhovém tvrzení namítl také krátkost doby schvalovacího procesu, kdy veřejné projednání návrhu bylo nařízeno na den 12. 4. 2022, tj. na dobu těsně před Velikonocemi, čímž se s ohledem na období velikonočních svátků podstatně zkrátila faktická lhůta pro podání námitek, neboť část zákonné lhůty připadla na dny pracovního klidu.
110. S navrhovatelem lze souhlasit v tom, že zvolený termín veřejného projednání v souvislosti s během zákonné lhůty k podání námitek mohl navrhovateli způsobit určité technické problémy související s nutností schválení obsahu námitek radou obce, nicméně nemohlo se jednat o obtíže nepřekonatelné, jestliže navrhovatel v zákonné lhůtě námitky podal. Ve stejném postavení byly také jiné obce, jichž se A2b ZÚR dotýkala. V samotném zvolení daného termínu projednání nelze bez dalšího shledat nezákonnost, ani záměr pořizovatele vedený úmyslem poškodit navrhovatele či jiné účastníky. Nutno přitom zdůraznit, že veřejné projednání návrhu není otázkou jediného dne, ale předchází mu období, kdy je návrh veřejnosti předložen k seznámení, což v daném případě představovalo dobu od 3. 3. 2022, kdy byl návrh zákonným způsobem zveřejněn. Doba pro seznámení s jeho obsahem tak byla z pohledu krajského soudu dostatečná a navrhovatel mohl v celém jejím průběhu své námitky promýšlet a formulovat. Navrhovatel v návrhu nenamítl, že by v důsledku popsané situace nemohl námitky podat v zamýšleném rozsahu nebo byl jinak zkrácen na svých procesních právech.
111. V další části tohoto návrhového tvrzení navrhovatel zpochybnil provedení naturového posouzení v zimních měsících, neboť tím mohlo být zkresleno posouzení vlivů na životní prostředí. Navrhovatel toto tvrzení nepodpořil žádným kvalifikovaným podkladem, jedná se o jeho subjektivní názor. Krajský soud má na základě obsahu VVURÚ za vyloučené, že by výsledky orientačního terénního průzkumu proběhnuvšího v únoru 2022 byly jediným vstupním podkladem pro vypracování naturového hodnocení. Jak zdůraznil odpůrce, zpracovatel naturového hodnocení je držitelem zvláštní autorizace k provádění takového hodnocení, kterou uděluje MŽP, a provádí biologické průzkumy a hodnocení dané lokality již déle než 10 let. Jeho závěry by mohl zpochybnit jen jiný autorizovaný odborník, a to opět v kontextu úrovně ZÚR. Nutno zdůraznit, že navrhovatel své pochybnosti vznesl toliko v hypotetické rovině. Krajský soud jeho tvrzení nepovažuje za relevantní, když pro svou obecnost a nedostatek podkladů nedosahuje intenzity, jež by mohla zpochybnit závěry VVURÚ jakožto podkladu A2b ZÚR (srov. také rozsudek NSS sp. zn. 7 As 88/2021, bod 42).

112. V *bodě D3)* návrhu vytkl navrhovatel pořizovateli, že se nezabýval záměrem z hlediska jeho proporcionality. Zpochybnil především naplnění kritéria nezbytné míry zásahu a namítl jeho neúměrnost ve vztahu k veřejnému zájmu, který záměr sleduje.
113. Podle závěrů rozsudku NSS sp. zn. 5 As 257/2016 námitky proti nedostatečné proporcionalitě lze vznést pouze v námitkách vznesených v procesu přijímání OOP. Pokud navrhovatel takové námitky nevznosl, nemůže je již uplatnit v soudním přezkumu, kde může namítat toliko nezákonnost přijatého řešení. Soud se otázkou proporcionality OOP zabývá pouze v případě, že tato je namítána již v námitkách vznesených v rámci procesu přijímání OOP. Námitka neproporcionality podaná až v návrhu na soudní přezkum je proto nepřípustná.
114. Pro úplnost považuje krajský soud za vhodné doplnit, že k zásadě proporcionality se vyjádřil NSS v usnesení rozšířeného senátu sp. zn. 1 Ao 1/2009, jak navrhovatel správně odkazuje na str. 19 návrhu. Navrhovatel nicméně opomíjí, že vymezená kritéria proporcionality se vztahují k případům, kdy je opatřením obecné povahy zasaženo do vlastnických práv osob. Námitky navrhovatele podané dne 14. 4. 2022 se však otázkou proporcionality, tj. zásahu do vlastnických práv osob, nezabývají, což ani z povahy věci není možné, neboť obec věcná práva konkrétních osob hájit nemůže. Navrhovatel má zcela jistě právo tvrdit dotčení svých vlastních věcných práv k nemovitostem, ale ani to neučinil.
115. Z důvodu vhodnosti poukazuje krajský soud na specifické postavení navrhovatele, které je dáno tím, že obec hájí zájmy územní samosprávné jednotky, tedy zájmy občanů obce. Dle § 2 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném znění obec pečuje o všestranný rozvoj svého území, o potřeby svých občanů, při plnění svých povinností chrání též veřejný zájem. Dle § 35 odst. 2 zákona o obcích je výkonem samostatné působnosti obce péče o vytváření podmínek sociální péče a o uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeb bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku.
116. Navrhovateli lze přisvědčit, že některé z jím vznesených námitek se míry proporcionality přijatého řešení týkaly, ovšem nikoliv v rozměru věcných práv. Jednalo se o námitku, že zvolené řešení představuje výhody pro obec Mošnov a nevýhody pro navrhovatele, a dále o požadavek, aby co největší část plochy RP301 byla zahrnuta do plochy OBS1. Tyto námitky byly, jak soud již výše přezkoumal, řádně vypořádány, a lze mít za to, že včetně nastíněného hlediska proporcionality.
117. Další skupinu námitek proti proporcionalitě přijatého řešení navrhovatel vymezil až v podaném návrhu. Tyto námitky souvisí s jeho postavením daným zákonem o obcích, když poukázal na dopad záměru na obyvatele a krajinu, zdůraznil zemědělský charakter obce Petřvald, postupný úbytek zemědělské půdy a tím také zásah do života občanů. Na základě již výše rekapitulovaného a vyhodnoceného VVURÚ (odst. 64-68 tohoto rozsudku) lze otázky úbytku zemědělské půdy, zásahu do oblastí životního prostředí a krajiny považovat za zodpovězené. Vyjmenované aspekty však nelze považovat za skutečnosti, jež by bylo možno

posuzovat
ve smyslu shora označené judikatury.

z hlediska

proporcionality

118. Námitky proti proporcionalitě vznesené až v návrhu, jak byly výše specifikovány, se netýkají vlastnických práv osob, neboť spadají do kategorie nikoliv „základních lidských práv a svobod“ (hlava druhá Listiny základních práv a svobod – dále jen „Listina“), ale vztahují se k hlavě čtvrté Listiny upravující „hospodářská, sociální a kulturní práva“. Nahlíženo z této perspektivy tak není na místě hovořit o tom, že by zásah do těchto práv měl být apriori na základě jejich povahy považován za závažnější, resp. zásadního rázu ve smyslu odkazované judikatury.
119. Jak již soud podotkl, navrhovatel tyto nyní uplatňované body nezahrnul mezi své námitky vznesené v průběhu přípravy napadeného OOP. Dle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 10. 2010 č. j. 1 Ao 2/2010-116 „procesní pasivita navrhovatele ve fázích správního řízení předcházejícího přijetí opatření obecné povahy může být způsobena faktory subjektivními i objektivními. Její význam pro úspěšnost žaloby posoudí soud s přihlédnutím ke všem individuálním okolnostem případu, a to při zkoumání procesního postupu správního orgánu, při hodnocení případného rozporu opatření obecné povahy s právními předpisy, jakož i při hodnocení přiměřenosti zásahu do práv a povinností navrhovatele. Přitom je povinen vzít v úvahu práva a povinnosti těch, jimž by zrušení opatření obecné povahy podle návrhu způsobilo újmu na jejich vlastních právech“ (viz přiměřeně rozsudek NSS ze dne 20. 12. 2019 č. j. 3 As 160/2017-95).
120. Na základě uvedeného krajský soud konstatuje, že jelikož navrhovatel námitky nedostatečné proporcionality nevznesl již ve fázi přípravy přezkoumávaného OOP, jejich následné zahrnutí do návrhu na jeho zrušení v požadované části není možno označit za dostatečné. V souladu s odkazovanou judikaturou se jimi soud zabývat nemohl. Současně nebyla naplněna ani judikaturou dovozená výjimka, kdy by měl soud (přes předchozí pasivitu navrhovatele) přihlédnout k námitce neuplatněné v procesu přijímání OOP, kterou je případ, kdy nezákonnosti, na které návrh poukazuje, jsou zásadního rázu a mají dopad na veřejné zájmy (srov. rozsudek NSS č. j. 6 AOs 3/2013-29).
121. Ke zrušení územně plánovací dokumentace může soud přistoupit, pouze pokud dovodí závažnou nezákonnost spočívající v porušení kogentních procesních a hmotněprávních norem chránících zásadní veřejné zájmy, které stěžejním způsobem předurčují proces přijímání a obsah opatření obecné povahy (blíže rozsudek NSS sp. zn. 6 AOs 3/2013). Na základě výše uvedeného vypořádání návrhových tvrzení krajský soud uzavírá, že k takovým závěrům v posuzované věci nedospěl.
122. Protože soud neshledal důvod pro zrušení napadené části A2b ZÚR, postupoval podle ustanovení § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. a návrh zamítl.
123. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšný odpůrce se nároku na náhradu nákladů řízení vzdal.
124. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého osoba zúčastněná na řízení má právo na

náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s povinností uloženou soudem, anebo na návrh z důvodů zvláštního zřetele hodných. K takové situaci podle obsahu soudního spisu v posuzované věci nedošlo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku nejsou přípustné opravné prostředky. To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu nebo uplatňuje-li stěžovatel stížní body, které napadají závěry o otázkách, k nimž se Nejvyšší správní soud v předcházejícím zrušovacím rozsudku dosud nevyjadřoval – v tom případě je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 3. června 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu